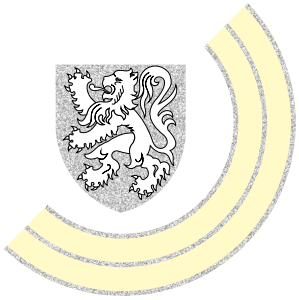
Nr. 40

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

17 maart 2004

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET OPENBAARHEID VAN BESTUUR

DECREET VLAAMSE PAARDENWEDRENNEN

DECREET INSTEMMING MET HET FACULTATIEF PROTOCOL BIJ HET VERDRAG INZAKE DE UITBANNING VAN ALLE VORMEN VAN DISCRIMINATIE VAN VROUWEN

DECREET INSTEMMING MET HET PROTOCOL BIJ HET VERDRAG BETREFFENDE GRENSOVERSCHRIJDENDE LUCHTVERONTREINIGING INZAKE ZWARE METALEN

DECREET INSTEMMING MET HET PROTOCOL BIJ HET VERDRAG BETREFFENDE GRENSOVERSCHRIJDENDE LUCHTVERONTREINIGING INZAKE PERSISTENTE ORGANISCHE STOFFEN

DECREET INSTEMMING MET HET VERDRAG VAN STOCKHOLM INZAKE PERSISTENTE ORGANISCHE VERONTREINIGENDE STOFFEN

Inhoud

Nr. 40 **Woensdag 17 maart 2004**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering 1

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing 1

Voorstel van resolutie
Indiening en verwijzing 1

Verslagen van het Rekenhof
Indiening en verwijzing 1

Verslag van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing 2

Verslagen
Indiening 2

Met redenen omklede moties
Indiening 3

Moties houdende verzoek tot raadpleging van de Raad van State
Indiening 3

Voorontwerpen van decreet
Indiening 4

Mededeling van de federale regering
Indiening 4

Mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Indiening 4

Mededeling van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad)
Indiening 4

Jaarverslag
Indiening 5

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening 5

Ontwerp van decreet betreffende de openbaarheid van bestuur
– 1732 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 8
Algemene bespreking 5
Sprekers : de heer Danny Vandenbossche, verslaggever, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Sven Gatz en Dirk Holemans en minister Paul Van Grembergen
Artikelsgewijze bespreking 10

Regeling van de werkzaamheden 24

Voorstel van decreet van de heren André Denys, Marc van den Abeelen, Gerald Kindermans, Chris Vandenbroeke en Francis Vermeiren houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen, houdende machtiging aan de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel "Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen" en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen
– 1462 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 11
Algemene bespreking 24
Sprekers : de heren Johan De Roo, verslaggever, Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, André Denys, Dirk Holemans, Herman De Reuse, Jan Van Duppen, Eric Van Rompuy, Frans Ramon en Stefaan Platteau
Artikelsgewijze bespreking 38

Ontwerp van decreet houdende instemming met het facultatief protocol bij het verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, opgemaakt in New York op 6 oktober 1999
– 1999 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking 45
Sprekers : de heer Stefaan Platteau en minister Adelheid Byttebier
Artikelsgewijze bespreking 45

Ontwerp van decreet houdende instemming met het protocol bij het verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake zware metalen, met bijlagen, ondertekend in Aarhus op 24 juni 1998
– 1976 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking 46
Sprekers : de heren Frans Ramon, verslaggever, en Stefaan Platteau
Artikelsgewijze bespreking 46

Ontwerp van decreet houdende instemming met het protocol bij het verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake persistente organische stoffen, met bijlagen, ondertekend in Aarhus op 24 juni 1998
– 1977 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking 47
Artikelsgewijze bespreking 47

Ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag van Stockholm inzake persistente organische verontreinigende stoffen, met bijlagen, ondertekend in Stockholm op 22 mei 2001
– 1978 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking 47
Artikelsgewijze bespreking 47

Regeling van de werkzaamheden 48

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 10.02 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

André Moreau, Leo Peeters, Eddy Schuermans, Christian Van Eyken, Marleen Van den Eynde : gezondheidsredenen ;

Guy Sols, Paul Wille : buitenslands ;

Frans De Cock, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael : ambtsverplichtingen ;

André-Emiel Bogaert, Brigitte Grouwels, Ilse Van Eetvelde : familieverplichtingen.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

– Voorstel van decreet van de heer Marcel Logist houdende aanvulling van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers
– 2227 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid.

– Voorstel van decreet van de heer Norbert De Batselier houdende wijziging van het decreet van 19 juli 2002 houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Duitstalige Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap betreffende het gesloten centrum voor voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd
– 2230 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de plenaire vergadering.

– Voorstel van gemeentedecreet van mevrouw Hilde De Lobel en de heren Filip Dewinter, Jan Penris, Christian Verougstraete en Roland Van Goethem
– 2232 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :

– Voorstel van resolutie van mevrouw Sonja Becq en mevrouw Veerle Heeren c.s. betreffende uitbreiding en aanpassing van de werking van Vlabinvest teneinde het betaalbaar wonen in de Vlaamse Rand te waarborgen
– 2226 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand.

VERSLAGEN VAN HET REKENHOF

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende verslagen van het Rekenhof werden ingediend :

– Verslag van het Rekenhof over het ontwerp van decreet houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest
– 2088 (2003-2004) – Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

– Verslag van het Rekenhof over het ontwerp van decreet houdende regeling van de begrotingen,

Voorzitter

de boekhouding, de controle inzake subsidies, en de controle door het Rekenhof
– 2132 (2003-2004) – Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

– Verslag van het Rekenhof over het ontwerp van decreet houdende omvorming van de vzw de Rand tot een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap
– 2145 (2003-2004) – Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

– Verslag van het Rekenhof over het ontwerp van decreet tot omvorming van de Vlaamse openbare instelling Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie tot het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Bloso
– 2155 (2003-2004) – Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

VERSLAG VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende verslag van de Vlaamse regering werd ingediend :

– Zesmaandelijks verslag van de Vlaamse regering aan het Vlaams Parlement over de verstrekte en geweigerde vergunningen voor wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie – periode van 30 augustus 2003 tot 29 februari 2004
– 33 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie ad hoc voor Wapenhandel.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

– Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Lucien Suykens over de gedachtewisseling over de evaluatie van de begroting 2004 van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
– 12 (2003-2004) – Nr. 2.

– Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heren Karlos Callens en Frans Ramon over het ontwerp van decreet betreffende participatie op school en de Vlaamse Onderwijsraad
– 1955 (2003-2004) – Nr. 20.

– Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Dany Vandenbossche over de hoorzittingen over het ontwerp van decreet houdende de subsidiëring van kunstenorganisaties, kunstenaars, organisaties voor kunsteducatie en organisaties voor sociaal-artistieke werking, internationale initiatieven, publicaties en steunpunten
– 2019 (2003-2004) – Nr. 2.

– Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door mevrouw Erna Van Wauwe over het voorstel van decreet van mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh en de heren André Van Nieuwkerke, Lucien Suykens, Dirk De Cock, Frans Ramon en Gilbert Van Baelen houdende wijziging van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991 en van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991, wat betreft de versoepeling voor zwangere vrouwen van de voorwaarden voor een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur in het onderwijs
– 2034 (2003-2004) – Nr. 3.

– Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Sven Gatz over het ontwerp van decreet houdende het Grootschalig Referentie Bestand (GRB)
– 2051 (2003-2004) – Nr. 2.

– Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitge-

Voorzitter

bracht door de heer Jef Van Looy over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen
– 2085 (2003-2004) – Nr. 2.

– Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jos Bex over het ontwerp van decreet tot vermindering van de uitstoot van broeikasgassen in het Vlaamse Gewest door het bevorderen van het rationeel energiegebruik, het gebruik van hernieuwbare energiebronnen en de toepassing van flexibiliteitsmechanismen uit het Protocol van Kyoto
– 2113 (2003-2004) – Nr. 3.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES

Indiening

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

– Met redenen omklede motie van de heren Erik Matthijs en Johan De Roo tot besluit van de op 9 maart 2004 door de heer Erik Matthijs in commissie gehouden interpellatie tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, en tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, over de ontwikkeling van de haven van Zeebrugge, de toekomst van het Schipdonkkanaal en de overstromingsproblematiek rond Gent
– 2228 (2003-2004) – Nr. 1.

– Met redenen omklede motie van de heren Herman De Reuse, Roland Van Goethem en Mathieu Boutsen tot besluit van de op 9 maart 2004 door de heer Luc Van den Brande in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, en tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, over de uitgestelde betaling van de dotatie aan De Lijn van 2003 naar 2004
– 2229 (2003-2004) – Nr. 1.

– Met redenen omklede motie van de heer Joris Van Hauthem tot besluit van de op 9 maart 2004 door de heer Joris Van Hauthem in commissie gehouden interpellatie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de toekomstmogelijkheden van Ring-TV
– 2231 (2003-2004) – Nr. 1.

– Met redenen omklede motie van de heren Jan Van Duppen, Jos Geysels, Jan Roegiers en Cis Schepens en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot besluit van de op 9 maart 2004 door de heer Jan Van Duppen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de tekorten, toegankelijkheidsproblemen en gebruiksvriendelijkheid van de website www.vlaanderen.be in de e-governmentplanning
– 2233 (2003-2004) – Nr. 1.

MOTIES HOUDENDE VERZOEK TOT RAADPLEGING VAN DE RAAD VAN STATE

Indiening

De voorzitter : De volgende moties houdende verzoek tot raadpleging van de Raad van State werden ingediend :

– Motie houdende verzoek tot raadpleging van de Raad van State van de heer Luc Martens over het voorstel van decreet van de heren Bruno Tobback, André Van Nieuwkerke, Gilbert Van Baelen, Dirk De Cock en Frans Ramon en mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh houdende wijziging van het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I
– 2024 (2003-2004) – Nr. 3.

– Motie houdende verzoek tot raadpleging van de Raad van State van de heer Luc Martens over het voorstel van decreet van de heer Luc Martens, mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Veerle Heeren, mevrouw Sonja Becq en de heren Jos De Meyer en Gilbert Vanleenhove houdende wijziging van het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I
– 2047 (2003-2004) – Nr. 2.

VOORONTWERPEN VAN DECREET

Indiening

De voorzitter : De volgende voorontwerpen van decreet werden ingediend :

– Voorontwerp van decreet houdende instemming met de avenant van 12 februari 2004 aan het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap van 4 juli 2000 betreffende de sociale economie, bekrachtigd door de wet van 26 juni 2001, gewijzigd door de Wet van 6 mei 2003 houdende instemming met de avenant van 15 augustus 2002 aan het Samenwerkingsakkoord tussen de Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap van 4 juli 2000 betreffende de sociale economie, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 5 maart 2004
(VR 98/2003-2004) ;

– Voorontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende keuring van films die gezien mogen worden door minderjarigen van minder dan zestien jaar, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 5 maart 2004
(VR 99/2003-2004) ;

– Voorontwerp van decreet houdende buurt- en nabijheidsdiensten, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 12 maart 2004
(VR 100/2003-2004).

Deze voorontwerpen van decreet liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

MEDEDELING VAN DE FEDERALE REGERING

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van de federale regering werd ingediend :

– Voorontwerp van het federaal plan inzake duurzame ontwikkeling 2004-2008 van de Interdepartementale Commissie Duurzame Ontwikkeling
(DOC 210/2003-2004).

Deze mededeling van de federale regering ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend :

– Een nieuwe en veilige Ring rond Antwerpen – Heraanleg
(DOC 217/2003-2004).

Deze mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de MINA-raad werden ingediend :

– Briefadvies d.d. 26 februari 2004 over het voorontwerp van besluit tot organisatie, inrichting en beheer van begraafplaatsen en crematoria en tot bepaling van de voorwaarden waaraan een doodskist of een ander lijkomhulsel moet beantwoorden
(DOC 212/2003-2004) ;

– Advies d.d. 26 februari 2004 over het ontwerp Vlaams onderzoeksprogramma 2004 "Toege-

Voorzitter

past wetenschappelijk onderzoek leefmilieu "(TWOL)
(DOC 213/2003-2004) ;

– Briefadvies d.d. 26 februari 2004 over het ontwerp van decreet tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt" en besluit van de Vlaamse regering tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap, "het Vlaams Energieagentschap"
(DOC 214/2003-2004) ;

– Briefadvies d.d. 26 februari 2004 over het voorontwerp van decreet houdende instemming met Bijlage V over de bescherming en het behoud van de ecosystemen en de biologische diversiteit van de maritieme zone en Aanhangsel 3, Criteria ter definiëring van de menselijke activiteiten in het kader van Bijlage V, gedaan in Sintra op 23 juli 1998, bij het Verdrag inzake de bescherming van het marien milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan, gedaan in Parijs op 22 september 1992
(DOC 215/2003-2004) ;

– Briefadvies d.d. 26 februari 2004 over het ontwerp van decreet betreffende de oprichting van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen
(DOC 216/2003-2004).

Deze mededelingen van de MINA-raad liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

JAARVERSLAG

Indiening

De voorzitter : Het volgende jaarverslag werd ingediend :

– Jaarverslag 2002-2003 van de Vlaamse Stichting Verkeerskunde
(DOC 211/2003-2004).

Dit jaarverslag ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat) :

– Rolnummers 2869, 2879, 2897, 2898, 2899, 2931, 2932 en 2939 (samengevoegde zaken) ;
– Rolnummer 2913 ;
– Rolnummer 2926.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de openbaarheid van bestuur – 1732 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de openbaarheid van bestuur.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Dany Vandenbossche, verslaggever, heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche, verslaggever *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het ontwerp van decreet werd besproken op 14 oktober 2003 en op 20 en 27 januari 2004. Het werd goedgekeurd op 27 januari 2004.

Er werd een advies ingewonnen van de Hoge Raad voor Binnenlands bestuur, de SERV en de Commissie voor de Toegang tot Bestuursdocumenten.

Vandenbossche

In dit ontwerp van decreet wordt zowel de passieve als de actieve openbaarheid van bestuur geregeld. Het werd zeer goed onthaald door de commissie en door de sector.

Met haar decreet van 1991 aanvaardde de Vlaamse Gemeenschap als eerste de openbaarheid van bestuursdocumenten. Dat heeft later geleid tot een grondwettelijke erkenning van het recht op openbaarheid van bestuur.

Het decreet van 18 mei 1999 paste de openbaarheid van bestuur in de Vlaamse Gemeenschap aan aan artikel 32 van de gecoördineerde Grondwet. Dit decreet moest worden bijgestuurd met betrekking tot de uitvoering van de richtlijnen inzake milieu-informatie. Het moest worden aangepast aan het Verdrag van Aarhus van 25 juni 1998.

Intussen is ook de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor de provinciale en lokale besturen voor wat de organieke wetgeving van deze openbare besturen betreft. Het decreet moest dan ook worden aangepast aan deze nieuwe situatie.

Het voorliggende ontwerp van decreet regelt op een algemene wijze de openbaarheid van bestuur voor alle bestuursinstanties binnen het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap.

Er zijn een zestal principes die dit ontwerp van decreet beheersen. Het is in eerste instantie gebaseerd op transparantie, duidelijkheid en eenvormigheid. Het werd namelijk opgesteld vanuit het standpunt van de burger.

Ten tweede is het decreet aangepast aan het Verdrag van Aarhus voor wat de toegang tot de informatie, de inspraak bij besluitvorming en de toegang tot de rechten inzake milieuaangelegenheden betreft.

Wat het toepassingsgebied ratione personae betreft, werd in het ontwerp van decreet gekozen voor het begrip ‘bestuursinstantie’. Het wordt in het ontwerp nader omschreven. Deze ruime definitie geldt voor alle Vlaamse openbare instellingen ongeacht hun statuut. Alle IVA’s en EVA’s vallen eronder, ook – en dit via amendering en na een beslissing van de regering – de privaatrechtelijke EVA’s. Uiteraard zijn de wetgevende en rechterlijke macht uitgesloten voor zover zij in die functie optreden.

Ten vierde geldt de uniforme regeling voor alle lokale besturen. Dit heeft als gevolg dat er nu eenvormigheid is van de regelgeving en de toepassing ervan.

Ten vijfde werd ook de actieve openbaarheid herzien, rekening houdend met e-government. De regelgeving is eenvormig en er wordt gestreefd naar professionalisering van de communicatie van de Vlaamse overheid.

Belangrijk is dat de aanstelling van een communicatieambtenaar verplicht wordt, ook bij de OCMW’s. De bestuursinstanties worden daarnaast verplicht mee te werken aan de uitbouw, het onderhoud en de ontsluiting van een gezamenlijk bestand. De Vlaamse overheid zal jaarlijks een globaal verslag over die communicatie uitbrengen.

Een van de principes die in dit ontwerp worden gehandhaafd, is het beroepsrecht van milieuverenigingen tegen vergunningsbeslissingen in het kader van het vergunningsdecreet.

Geachte collega’s, na een hoorzitting werd de algemene bespreking van het ontwerp aangevat. Uit de algemene en artikelsgewijze bespreking kan worden geconcludeerd dat er in de commissie een brede consensus was. De globale appreciatie was positief.

Bij de artikelsgewijze bespreking werd zeer uitvoerig stilgestaan bij een van de problemen in het ontwerp, namelijk over de toepassing ervan op het Vlaams Parlement en de daaraan verbonden instellingen. Daarover werd het advies ingewonnen bij de juridische dienst van het parlement. Uiteindelijk werd een amendement ingediend, waardoor – terecht – rekening wordt gehouden met het onderscheid tussen het parlement als wetgever en het parlement als opdrachtgever en werkgever. In de nieuwe bepalingen werden de woorden ‘leden van het personeel’ verfijnd. In de commissie is daarover trouwens een brede consensus ontstaan.

Bestuursdocumenten die in het bezit zijn van de diensten van de wetgevende vergaderingen en betrekking hebben op het zogenaamde politiek personeel vallen derhalve niet onder de regels van de openbaarheid. Ook deze wijziging werd in de commissie met eenparigheid van stemmen aangenomen. Dit geldt trouwens ook voor diverse andere bepalingen.

Over de artikelen 13 en 14 van het ontwerp ontspon er zich een discussie in verband met het onderscheid tussen absolute en relatieve uitzonde-

Vandenbossche

ringsgronden. Het amendement terzake dat mevrouw Van Hecke had ingediend, werd verworpen.

Het gehele ontwerp werd aangenomen met 7 stemmen voor bij 1 onthouding. Dit bewijst duidelijk dat er in de commissie een brede consensus bestond. *(Applaus)*

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik dank de verslaggever, niet alleen voor de schriftelijke neerslag van de besprekingen maar ook omdat hij thans in zijn mondeling betoog op een zeer overzichtelijke manier een duidelijke situering heeft gegeven van de inhoud van het ontwerp. Net zoals degenen die bij de bespreking aanwezig waren, vind ik dat het om een belangwekkend ontwerp gaat.

Ik sluit me daarenboven zeer graag aan bij het overzicht dat de heer Vandenbossche heeft gegeven van de positieve elementen in de tekst. Ik zal ze in het kort herhalen. Het gaat met name over de coördinatie van de regelgeving terzake, de gelijkvormigheid van de regelgeving met betrekking tot de openbaarheid, zodat ze transparant wordt voor iedereen die wordt geconfronteerd met openbare besturen. Daarnaast is het decreet volledig toepasbaar op alle openbare instellingen, inclusief het Vlaams Parlement.

Ik wens één amendement opnieuw in te dienen om principiële redenen. Wat de problematiek van de openbaarheid betreft, kan men vertrekken vanuit twee uitgangspunten. Ofwel kiest men voor de algemene regel van openbaarheid als basis, behalve wanneer die niet mag worden gegarandeerd omdat er andere belangen spelen. Dit houdt in dat er dan aan belangenafweging wordt gedaan en dat wordt aangegeven waarom de openbaarheid niet van toepassing is. Ofwel opteert men ervoor de regels te bepalen wanneer de openbaarheid moet worden toegepast.

In het ontwerp van decreet wordt uitgegaan van het tweede standpunt. Naar mijn aanvoelen geeft dat aan dat er een zeker wantrouwen is ten opzichte van de openbaarheid. Indien die terughoudendheid – wat misschien een beter woord is – er niet was, dan zou er worden gestart van algemene openbaarheid, met een toetsing in concrete gevallen. Omdat ik dit andere uitgangspunt voorsta, dien ik opnieuw dit amendement in. We zijn van oordeel dat er geen enkele reden is om absolute gronden van niet-toepassing van openbaarheid te hanteren en verkiezen een ruimere aanduiding van relatieve uitzonderingsgrond, omdat de toetsing aan andere belangen niet de decreetgever toebehoort, maar dat de rechter in elk concreet geval in fine die afweging moet maken.

Mijnheer de minister, dit weerhoudt er ons echter niet van om u geluk te wensen met dit ontwerp van decreet. We zullen het goedkeuren, maar hopen op wat inspiratie van de meerderheid voor de goedkeuring van ons amendement. Het zou een goed signaal zijn dat openbaarheid de regel is en dat andere belangen moeten worden aangetoond als van die regel wordt afgeweken. *(Applaus)*

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, de VLD-fractie zal dit ontwerp van decreet goedkeuren, zowel uit noodzaak als uit overtuiging.

Wat bedoel ik met noodzaak ? Er was een dwingende aanleiding voor dit ontwerp van decreet. Voor het aspect 'openbaarheid inzake milieu-informatie' was er namelijk een Europese richtlijn die haar grondslag vond in het verdrag van Aarhus. We keuren het ontwerp ook goed uit overtuiging omdat openbaarheid van bestuur in ons rechtsbestel geen nieuwe zaak is. In 1993 is de openbaarheid van bestuur als principe in de Grondwet ingeschreven. In 1994 werd een federale wet op dit vlak uitgevaardigd. Vanaf 1997 is de openbaarheid van bestuur ook van toepassing op de gemeenten. Het Vlaams Parlement heeft daarover in 1999 een decreet goedgekeurd. Dat zal straks door dit ontwerp van decreet worden vervangen. In 2001 heeft de Vlaamse overheid meer bevoegdheid gekregen over de gemeenten, en dat was een tweede aanleiding om de regelgeving te moderniseren.

Ik wil nog een aantal belangrijke principes aanhalen waar we volledig achter staan. Ten eerste is er de passieve openbaarheid van bestuur die de burger het recht geeft om op zoveel mogelijk vlakken informatie van de overheid te krijgen. Burgers moeten daarbij geen speciaal belang doen gelden. Het principe is dus zeer algemeen en verstrekkend. Er is ten tweede het principe van de actieve openbaarheid van bestuur waardoor de overheid de plicht heeft om de burger zoveel mogelijk informatie te verstrekken.

Gatz

Er zijn een aantal verbeteringen aangebracht in dit ontwerp van decreet. De openbaarheid van bestuur gaat verder dan in het vorige decreet. Op technisch vlak heeft dit ontwerp ook een helderder taalgebruik. De terminologie is eenduidiger en de structuur is beter. De besluitvormingsprocedure is chronologisch ook sterker opgebouwd. Het ontwerp van decreet perfectioneert onze oude regelgeving.

Er waren toch ook enkele knelpunten. Een eerste betrof de extern verzelfstandigde agentschappen die tijdens de bespreking zijn toegevoegd aan de openbaarheid van bestuur. Dat is belangrijk omdat het aantoont dat dit parlement zo ver mogelijk wil gaan met het principe van openbaarheid van alle documenten. Er blijven uiteraard een aantal sluizen bestaan, als bijvoorbeeld een verzoek onredelijk is.

Wat het tweede knelpunt betreft, met name de toepassing van het decreet op het parlement als wetgevende vergadering, hebben wij er goed aan gedaan te stellen dat de regels van openbaarheid van bestuur gelden als er institutioneel wordt gewerkt en documenten van het Parlement worden voorbereid door mensen die hier vast in dienst zijn. Deze regels gelden niet als individuele parlementsleden met hun medewerkers individuele voorstellen voorbereiden. Op dat punt wordt de grens van openbaarheid van bestuur bereikt. De commissie heeft op een wijze manier beslist om dit erbuiten te houden.

Wij zullen dit amendement met overtuiging goedkeuren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb tijdens de verslaggeving de principes van het decreet al uiteengezet. Onze fractie zal het decreet dan ook goedkeuren. De amendering in de commissie, waarover de heer Gatz sprak, en de precisering van wat onder de wetgevende macht moet ressorteren met betrekking tot het parlement en de openbaarheid van bestuursdocumenten, heeft het ontwerp van decreet absoluut verfijnd.

Wij zullen het amendement van mevrouw Van Hecke niet goedkeuren, niet omdat het principieel verkeerd zou zijn, maar omdat het ontwerp van decreet schade wordt toegebracht als het amendement wel wordt goedgekeurd. De minister heeft dat in de commissie al uiteengezet.

Ik wil de mensen die het ontwerp van decreet tot stand hebben gebracht speciaal bedanken. Degenen die achter de schermen aan het ontwerp van decreet hebben gewerkt, worden nog wel eens vergeten. Dankzij hun vasthoudendheid en steun en toelichting in de commissie ligt het hier nu op tafel. Mijn dank gaat ook uit naar de mensen van de administratie en de parlementsleden die hun juridisch advies inzake de openbaarheid van bestuur hebben verstrekt. *(Applaus)*

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het decreet dat vandaag voorligt, is een goed decreet. Het is een belangrijke stap in de richting van meer openbaarheid.

Vooral de transparantie vergroot onze democratie. Dat is een belangrijk kenmerk ervan. Daardoor wordt de overheid die politiek aansprakelijk is voor haar beleidsdaden, aan de publieke opinie blootgesteld en kan zij publiek worden aangesproken op haar politieke daden.

Er is al gezegd dat in de commissie een zeer belangrijke wijziging is doorgevoerd ten opzichte van het ontwerp van de regering, namelijk het insluiten van de EVA's. Het zou al te gek zijn dat we de segmenten van de administratie die zich ver van de kern bewegen en er transacties aangaan die meer controle vergen, niet aansprakelijk zouden kunnen stellen

De opgelegde gebruiksvriendelijkheid is ook erg belangrijk. Het is nu perfect mogelijk om per e-mail of fax bestuursdocumenten aan te vragen. Burgers en actiegroepen kunnen zich zeer goed informeren over milieuaangelegenheden, onder meer over de emissiegegevens van bedrijven. Dat kan dankzij de toepassing van het Verdrag van Aarhus over de milieu-informatie.

Op de website van de vereniging De Wakkere Burger las ik een bespreking van dit decreet. Ze vinden dat het een goed decreet is, maar vragen zich af hoe de inhoud ervan bij de burgers kan terechtkomen. De gemeenten hebben op dat vlak een belangrijke taak te vervullen. De nieuwe rechten inzake de openbaarheid van het bestuur moeten aan zo veel mogelijk burgers en verenigingen worden bekendgemaakt. Zo niet verzeilen we opnieuw in het klassieke euvel van de informatiemaatschappij,

Holemans

waarbij de sterksten niet alleen hun rechten doen gelden, maar ook als enigen weten wat hun rechten zijn. *(Applaus)*

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, bij de bespreking van het decreet over de openbaarheid van bestuur wens ik het belang ervan voor de burger te benadrukken. Ik hoef u niet te zeggen dat er tussen de overheid en zijn burgers geen leugens kunnen staan. Dat is een problematiek die de afgelopen weken vooral op internationaal vlak de kop heeft opgestoken. Op internationaal niveau blijkt hoezeer burgers verlangen naar juiste, onverbloemde informatie van een integere overheid. Dit decreet komt daaraan tegemoet. Er mogen geen schemerzones zijn in de uitoefening van het bestuur en de relaties met de burgers. We willen transparantie, en geen camarilla's. Vanuit die instelling is aan deze tekst gewerkt.

De openbaarheid is een eerste stap van de overheid om een transparant beleid gestalte te geven. Dat moet op een actieve wijze gebeuren, met communicatie, en ook op passieve wijze, via een betere toegankelijkheid van bestuursdocumenten voor de burgers. De openbaarheid moet de regel zijn. Slechts in een aantal afgewogen uitzonderingsgevallen kan de openbaarheid worden beperkt.

Door middel van het decreet van 23 oktober 1991 heeft de Vlaamse Gemeenschap het principe van de openbaarheid van bestuursdocumenten geïntroduceerd. Op dat ogenblik was de Vlaamse Gemeenschap een voorloper in de tendens tot bestuurlijke vernieuwing. Door middel van het decreet van 18 mei 1999 heeft het Vlaams Parlement deze openbaarheidsregel in overeenstemming gebracht met artikel 32 van de gecoördineerde Grondwet. Hierdoor is bovendien de Europese richtlijn inzake de vrije toegang tot milieu-informatie volledig omgezet.

Praktische problemen bij de toepassing, de ratificatie van het Verdrag van Aarhus betreffende de toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden en een nieuwe Europese richtlijn over de toegang van het publiek tot milieu-informatie nopen ons nu het eerder vermelde decreet bij te sturen.

In het voorliggend ontwerp van decreet is hiermee rekening gehouden. We trachten de Vlaamse wetgeving zo nauw mogelijk bij de bepalingen van de internationale en de Europese regelgeving te laten aansluiten. We hebben tevens van de gelegenheid gebruik gemaakt om in een transparant, helder, duidelijk en eenvormig ontwerp van decreet te voorzien. Het taalgebruik is op dit vlak een belangrijke factor en heeft de woordkeuze in de tekst bepaald.

Ten gevolge van het Lambermontakkoord is Vlaanderen voortaan bevoegd om regelend op te treden ten aanzien van provincies en gemeenten. We hebben dan ook elke kans benut om in dit ontwerp van decreet een enkele openbaarheidsregeling voor alle mogelijke bestuursinstanties van het Vlaams Gewest en van de Vlaamse Gemeenschap uit te werken. Voortaan beschikken we over gelijklopende procedureregels, met inbegrip van de beroepsprocedure. Op die manier wordt de eenvormigheid in de regelgeving en in de toepassing van de regels gegarandeerd.

Dit ontwerp van decreet is geschreven vanuit het standpunt van de burger. We kennen de burger een grondrecht inzake de openbaarheid van bestuur toe. We hebben veel aandacht besteed aan een eenvoudig, helder taalgebruik en aan een goed gestructureerde, sterk chronologisch opgebouwde besluitvormingsprocedure. Op die manier komen we tegemoet aan de bepalingen van het Vlaams regeerakkoord inzake de helderheid van regels en van procedures. Wat de wetsmatiging betreft, wil ik hier nog aan toevoegen dat voor de burger voortaan nog slechts één regel in plaats van drie regels geldt.

We hebben ervoor geopteerd de decreetgevende instantie meer controle over het toepassingsgebied te geven. Ten gevolge van dit nieuwe element in het ontwerp van decreet blijft het Vlaams Parlement een essentiële factor. Het begrip 'administratieve overheid wordt vervangen door de totaal nieuwe begrippen 'bestuursinstantie' en 'milieu-instantie'. Inhoudelijk zorgt deze nieuwe definitie voor een sterke uitbreiding van het toepassingsgebied. Het ontwerp van decreet is niet enkel van toepassing op het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, op de Vlaamse wetenschappelijke instellingen, op de VOI's, op de OCMW's en op de intercommunales, maar ook op de provincies, op de gemeenten, op de gemeentelijke VZW's, op de polders en wateringen en op de kerkfabrieken. De volledige invulling van de Vlaamse overheid wordt aan de nieuwe regeling onderworpen. Bovendien zullen alle in de toekomst nog op te richten entitei-

Van Grembergen

ten, zowel de IVA's als de EVA's, onder het reeds vermelde toepassingsgebied vallen.

Naast het algemeen principe, voorziet het ontwerp van decreet in een aantal uitzonderingen op de openbaarheid. Hierbij wordt een duidelijk onderscheid gemaakt tussen milieu-informatie en informatie die niets met het milieu te maken heeft.

Wat de algemene informatie betreft, maken we een onderscheid tussen absolute en relatieve uitzonderingsgronden. Indien er absolute uitzonderingsgronden zijn, wordt de openbaarheid van de informatie steeds geweigerd. Dit zal enkel gebeuren indien deze openbaarheid schade zou toebrengen aan een beschermd belang. Wat we onder een beschermd belang verstaan, is wettelijk gedefinieerd. Indien er relatieve uitzonderingsgronden zijn, moeten de belangen worden afgewogen. Conform de bepalingen van de vigerende internationale verdragen, zal met betrekking tot milieu-informatie nooit een absolute uitzonderingsgrond kunnen worden ingeroepen.

Naast de passieve openbaarheid van bestuur was de huidige regeling over de actieve openbaarheid aan herziening toe.

De regelgeving wordt eenvormig gemaakt voor alle Vlaamse overheden. De nieuwe regeling houdt rekening met nieuwe ontwikkelingen zoals de uitbouw van e-government. De kans wordt gegrepen om een stap vooruit te zetten in de professionalisering van de communicatie van de Vlaamse overheid.

Op het vlak van de actieve openbaarheid van bestuur voor de lokale besturen is het decreet een stimulans voor een professioneel en actief communicatiebeleid van steden en gemeenten. Om de eigen verantwoordelijkheid van de lokale besturen maximaal te respecteren, wordt ervoor gekozen zo weinig mogelijk verplichtingen op te leggen. De lokale besturen doen het op eigen initiatief, maar het kader is er.

Ik wil nog benadrukken dat, om tot dit resultaat te komen, velen heel zorgvuldig aan dit ontwerp van decreet hebben gewerkt. Ik stel dit ten zeerste op prijs. Ik wil ook mijn waardering uitspreken voor de wijze waarop dit ontwerp van decreet in de commissie is besproken en afgewogen, waarbij de verschillende inzichten aan bod kwamen, zonder vooringenomenheid of andere bedoelingen. De discussie ging uit van het principe van de algemene openbaarheid, waarbij de inbreng van iedereen mogelijk was.

Ik dank het parlement en de commissie voor het werk dat we samen hebben verricht. Dit is een ontwerp van decreet waarop het parlement en iedereen die eraan heeft gewerkt, in bescheiden mate, trots mag zijn. *(Applaus)*

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de openbaarheid van bestuur.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen, definities en toepassingsgebied

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Dit decreet heeft tot doel de passieve openbaarheid van bestuur, zoals beschermd door artikel 32 van de Grondwet, en de actieve openbaarheid van bestuur, uit te werken.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

Voorzitter

1° bestuursinstantie :

a) een rechtspersoon die is opgericht bij of krachtens de Grondwet, een wet, decreet of ordonnantie ;

b) een natuurlijke persoon, een groepering van natuurlijke personen, een rechtspersoon of groepering van rechtspersonen die in hun werking bepaald en gecontroleerd worden door a) ;

c) een natuurlijke persoon, een groepering van natuurlijke personen, een rechtspersoon of groepering van rechtspersonen, voorzover zij door een bestuursinstantie in de zin van a) zijn belast met de uitoefening van een taak van algemeen belang of voorzover zij een taak van algemeen belang behartigen en beslissingen nemen die derden binden.

De rechterlijke of de wetgevende macht vallen buiten deze definitie, behalve wanneer ze optreden in een andere hoedanigheid dan de rechterlijke of wetgevende. Instanties van de uitvoerende macht vallen er eveneens buiten voorzover deze optreden in een rechterlijke hoedanigheid.

De privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest vallen eveneens buiten deze definitie ;

2° milieu-instantie :

a) een bestuursinstantie ;

b) elke rechtspersoon, natuurlijke persoon of groepering ervan die onder toezicht staat van een bestuursinstantie, voorzover zij openbare verantwoordelijkheden of functies uitoefent of openbare diensten verleent met betrekking tot het milieu.

Deze definitie omvat niet de rechterlijke of de wetgevende macht behalve wanneer zij optreden in een andere hoedanigheid dan de rechterlijke of wetgevende. Ze bevat evenmin instanties van de uitvoerende macht voorzover deze optreden in een rechterlijke hoedanigheid.

De privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest vallen eveneens buiten deze definitie ;

3° instantie : een bestuursinstantie of een milieu-instantie ;

4° bestuursdocument : de drager, in welke vorm ook, van informatie waarover een instantie beschikt ;

5° milieu-informatie : informatie betreffende :

a) het milieu ;

b) maatregelen en activiteiten die aanleiding geven of kunnen geven tot druk op het milieu, alsook de analyses en evaluaties ervan die relevant zijn voor de maatregelen en activiteiten, bedoeld in e) ;

c) de druk die de maatregelen en activiteiten, bedoeld in b), veroorzaken op het milieu via de factoren van milieuverstoring zoals verontreinigingsfactoren ;

d) de natuur, de cultureel waardevolle gebieden en bouwwerken, de gezondheid, de veiligheid en de levensomstandigheden van de mens en de effecten daarop, telkens voorzover ze worden of kunnen worden aangetast door de toestand van het milieu, de maatregelen en activiteiten, bedoeld in b), of de verstoringsfactoren, bedoeld in c) ;

e) maatregelen en activiteiten die tot doel hebben het milieu en de elementen, bedoeld in d), in stand te houden, te herstellen, te ontwikkelen, of druk op het milieu te voorkomen, te beperken of te compenseren, alsook de analyses en evaluaties ervan ;

6° informatie van persoonlijke aard : informatie die betrekking heeft op een beoordeling of een waardeoordeel, of die de beschrijving van een gedrag bevat van een bij name genoemd of een gemakkelijk identificeerbaar natuurlijk persoon ;

7° aanvraag : de aanvraag tot openbaarmaking, verbetering of aanvulling van bestuursdocumenten, tenzij anders is bepaald ;

8° communicatie : elke voor het publiek of voor bepaalde doelgroepen bestemde, van een instantie uitgaande mededeling, boodschap, voorlichtings- of sensibiliseringscampagne of elk

Voorzitter

ander communicatie-initiatief van een instantie, ongeacht de gebruikte kanalen of media.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

§ 1. Dit decreet is van toepassing op de volgende instanties :

1° de diensten, instellingen en rechtspersonen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest ;

2° de gemeenten en de districten ;

3° de provincies ;

4° de andere gemeentelijke en provinciale instellingen, met inbegrip van de verenigingen zonder winstoogmerk waarin één of meer gemeenten of de provincies minstens de helft van de stemmen in één van de beheersorganen heeft of de helft van de financiering voor haar rekening neemt ;

5° de verenigingen van provincies en gemeenten, bedoeld in de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales, en de samenwerkingsvormen zoals geregeld in het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking ;

6° de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, hierna OCMW's te noemen, en de verenigingen, bedoeld in hoofdstuk 12 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende OCMW's ;

7° de polders, bedoeld in de wet van 3 juni 1957 betreffende de polders, en de wateringen, bedoeld in de wet van 5 juli 1956 betreffende de wateringen ;

8° de kerkfabrieken en de instellingen die belast zijn met het beheer van de temporaliën van de erkende erediensten ;

9° alle andere instanties binnen het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap.

§ 2. De artikelen 10, 12, 13, 14, 15 en 17, § 2, zijn van toepassing op andere instanties dan die bedoeld in § 1, in zoverre dit decreet op gronden die tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest behoren, de openbaarheid van bestuursdocumenten verbiedt of beperkt.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Dit decreet doet geen afbreuk aan decretale bepalingen die in een ruimere openbaarheid van bestuur voorzien.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

§ 1. Voor de toepassing van dit decreet gaan de beslissings- en uitvoeringstermijnen in op de dag na de datum van registratie van de aanvraag, en bij ontstentenis van deze registratie, op de dag na de datum van ontvangst van de aanvraag.

§ 2. Deze termijnen verstrijken om middernacht van de laatste dag.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Passieve openbaarheid

AFDELING I

Algemene bepalingen

Artikel 7

De personeelsleden van instanties zijn verplicht om ieder natuurlijk persoon, rechtspersoon of groepering ervan die informatie zoekt waarover instanties beschikken, hierbij behulpzaam te zijn.

De instantie is verplicht aan ieder natuurlijk persoon, rechtspersoon of groepering ervan die erom verzoekt, de gewenste bestuursdocumenten openbaar te maken door er inzage in te verlenen, er uitleg over te verschaffen of er een afschrift van te overhandigen.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 8

§ 1. Een bestuursdocument in het bezit van een personeelslid van een instantie wordt geacht toe te behoren aan de instantie voorzover het bestuursdocument betrekking heeft op de uitoefening van de functies van de instantie.

§ 2. Een bestuursdocument van een instantie dat in een archief wordt neergelegd, is een bestuursdocument waarover deze instantie beschikt.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

Een bestuursdocument wordt gedeeltelijk openbaar gemaakt als informatie waarop een uitzondering van toepassing is, als bedoeld in artikel 11, 12, 13, 14 of 15, of waarvoor de verplichting geldt inzake het aantonen van het belang, bedoeld in artikel 17, § 2, tweede lid, samen met andere informatie in een bestuursdocument vervat zit, en het mogelijk is om de genoemde informatie te scheiden van de andere informatie.

In dat geval vermeldt de instantie uitdrukkelijk in haar beslissing dat een bestuursdocument slechts gedeeltelijk openbaar mag worden gemaakt. Ze geeft in de mate van het mogelijke aan op welke plaatsen informatie werd weggelaten en op grond van welke bepaling van artikel 11, 12, 13, 14, 15 en 17, § 2, dit gebeurde.

– *Aangenomen.*

AFDELING II

Uitzonderingen op de openbaarheid

ONDERAFDELING I

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 10

De in artikel 11, 13, 14 en 15 bepaalde uitzonderingen worden geval per geval restrictief uitgelegd. Bovendien gebeurt dit in geval van artikel 11, 14 en 15 met inachtneming van het met de openbaarmaking gediende openbaar belang.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

De instanties, genoemd in artikel 4, § 1, mogen een aanvraag afwijzen :

1° als de aanvraag kennelijk onredelijk blijft of op een te algemene wijze geformuleerd blijft, na een verzoek van de instantie tot herformulering van de eerste aanvraag, als bedoeld in artikel 18 ;

2° als de aanvraag betrekking heeft op bestuursdocumenten die niet af of onvolledig zijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

De in artikelen 13 tot 15 bepaalde uitzonderingen gelden onverminderd de andere bij de wet, het decreet of de ordonnantie bepaalde uitzonderingen op de gronden die te maken hebben met de uitoe-

Voorzitter

fening van de bevoegdheden van de federale overheid, de gemeenschap of het gewest.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING II

Informatie die niet met het milieu te maken heeft

Artikel 13

De in artikel 4 genoemde instanties wijzen een aanvraag tot openbaarmaking af, voorzover die geen betrekking heeft op milieu-informatie :

1° als de openbaarmaking afbreuk doet aan een geheimhoudingsverplichting, vastgesteld in een aangelegenheid waarvoor de gemeenschap of het gewest bevoegd is ;

2° als de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt ;

3° als de openbaarmaking afbreuk doet aan het geheim van de beraadslagingen van de Vlaamse regering en van de verantwoordelijke overheden die ervan afhangen, evenals van het bij wet of decreet bepaalde geheim van de beraadslagingen van de organen van de instanties, genoemd in artikel 4, § 1, 2° tot 9° ;

4° als het om bestuursdocumenten gaat die uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie werden opgesteld ;

5° als het om bestuursdocumenten gaat die uitsluitend ten behoeve van de mogelijke toepassing van tuchtmaatregelen worden opgesteld, zolang de mogelijkheid om een tuchtmaatregel te nemen blijft bestaan ;

6° als het om bestuursdocumenten gaat die informatie bevatten die door een derde werd verstrekt zonder dat hij daartoe verplicht werd en die hij uitdrukkelijk als vertrouwelijk heeft bestempeld, tenzij die persoon met de openbaarmaking instemt.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 20

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke
en de heer Mark Van der Poorten
na indiening van het verslag

Artikel 13

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 14

De in artikel 4 genoemde instanties wijzen een aanvraag tot openbaarmaking af, voorzover die geen betrekking heeft op milieu-informatie, indien ze van oordeel zijn dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van één van de volgende belangen :

1° een economisch, financieel of commercieel belang van een in artikel 4, § 1, genoemde instantie ;

2° het vertrouwelijk karakter van de internationale betrekkingen van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap en van de betrekkingen van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap met de supranationale instellingen, met de federale overheid en met andere gemeenschappen en gewesten ;

3° het vertrouwelijk karakter van commerciële en industriële informatie, tenzij degene van wie de informatie afkomstig is, met de openbaarheid instemt ;

4° de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid een eerlijk proces te verkrijgen ;

5° de vertrouwelijkheid van het handelen van een instantie voorzover die vertrouwelijkheid noodzakelijk is voor de uitoefening van de administratieve handhaving, de uitvoering van een interne audit of de politieke besluitvorming ;

6° de openbare orde en de veiligheid.

Voorzitter

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 21

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke
en de heer Mark Van der Poorten
na indiening van het verslag

Artikel 14

Voor 1°, dat 1°septies wordt, een 1° tot 1°sexies invoegen, die luiden als volgt :

"1° de bescherming van de persoonlijke levenssfeer tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt ;

1°bis het geheim van de beraadslagingen van de Vlaamse regering en van de verantwoordelijke overheden die ervan afhangen, evenals van het bij wet of decreet bepaalde geheim van de beraadslagingen van de organen van de instanties, genoemd in artikel 4, § 1, 2° tot 9° ;

1°ter een geheimhoudingsverplichting vastgesteld in een aangelegenheid waarvoor de gemeenschap of het gewest bevoegd is ;

1°quater het vertrouwelijke karakter van bestuursdocumenten die uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie werden opgesteld ;

1°quinquies het vertrouwelijke karakter van bestuursdocumenten die uitsluitend ten behoeve van de mogelijke toepassing van tuchtmaatregelen worden opgesteld, zolang de mogelijkheid om een tuchtmaatregel te nemen blijft bestaan ;

1°sexies de bescherming van informatie die door een derde werd verstrekt zonder dat hij daartoe verplicht werd en die hij uitdrukkelijk als vertrouwelijk heeft bestempeld, tenzij die persoon met de openbaarmaking instemt ;".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

ONDERAFDELING III

Milieu-informatie

Artikel 15

§ 1. De in artikel 4 genoemde milieu-instanties wijzen de aanvraag tot openbaarmaking af, voorzover die betrekking heeft op milieu-informatie, indien ze van oordeel zijn dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van één van de volgende belangen :

1° de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt ;

2° het geheim van de beraadslagingen van de Vlaamse regering en van de verantwoordelijke overheden die ervan afhangen, evenals het bij wet of decreet bepaalde geheim van de beraadslagingen van de organen van de instanties, genoemd in artikel 4, § 1, 2° tot 9° ;

3° het vertrouwelijk karakter van bestuursdocumenten die uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie werden opgesteld ;

4° het vertrouwelijk karakter van bestuursdocumenten die uitsluitend ten behoeve van de mogelijke toepassing van tuchtmaatregelen werden opgesteld, zolang de mogelijkheid om een tuchtmaatregel te nemen blijft bestaan ;

5° de bescherming van de informatie die door een derde werd verstrekt zonder dat hij daartoe verplicht werd en die hij uitdrukkelijk als vertrouwelijk heeft bestempeld, tenzij die persoon met de openbaarmaking instemt ;

6° het vertrouwelijk karakter van de internationale betrekkingen van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap en van de betrekkingen van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap met de supranationale instellingen, met de federale overheid en met andere gemeenschappen en gewesten ;

7° het vertrouwelijk karakter van commerciële en industriële informatie, wanneer deze informatie beschermd wordt om een gelegitimeerd economisch belang te vrijwaren, tenzij degene van wie de informatie afkomstig is, met de openbaarheid instemt ;

Voorzitter

8° de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid een eerlijk proces te verkrijgen ;

9° de vertrouwelijkheid van het handelen van een milieu-instantie, voorzover die vertrouwelijkheid noodzakelijk is voor de uitoefening van de administratieve handhaving, de uitvoering van een interne audit of de politieke besluitvorming ;

10° de openbare orde en veiligheid ;

11° de bescherming van het milieu waarop de informatie betrekking heeft.

§ 2. Voorzover de verzochte informatie betrekking heeft op emissies in het milieu, zijn de in § 1, 1°, 2°, 5°, 7°, 9° en 11° genoemde uitzonderingsgronden niet van toepassing.

Voor de in § 1, 3°, 4°, 6°, 8° en 10° genoemde uitzonderingsgronden wordt in aanmerking genomen of de verzochte informatie betrekking heeft op emissies in het milieu.

§ 3. Voor informatie, bedoeld in het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn, zijn de in § 1, 9° en 11°, genoemde uitzonderingen niet van toepassing.

– *Aangenomen.*

AFDELING III

Verbetering of aanvulling van bestuursdocumenten

Artikel 16

Als iemand vaststelt dat een bestuursdocument onjuiste of onvolledige informatie over hem bevat, kan de betrokkene de bevoegde instantie verplichten de informatie te verbeteren of aan te vullen, op voorwaarde dat hij de nodige bewijsstukken kan voorleggen. Hij richt daartoe een aanvraag tot verbetering of aanvulling tot de bevoegde instantie. De verbetering of aanvulling is kosteloos.

Als door of krachtens een wet of decreet een specifieke procedure is voorgeschreven, kan de verbetering of aanvulling enkel op grond van die procedure plaatsvinden.

– *Aangenomen.*

AFDELING IV

De aanvraagprocedure

Artikel 17

§ 1. De aanvraag wordt schriftelijk ingediend. Hieronder wordt verstaan een aanvraag die ingediend wordt per brief, per fax, per e-mail, of die persoonlijk wordt overhandigd.

De aanvraag vermeldt duidelijk de aangelegenheid waarover het gaat, indien mogelijk de bestuursdocumenten in kwestie, de vorm waarin de informatie bij voorkeur ter beschikking wordt gesteld, alsook de naam en het correspondentieadres van de aanvrager. Voor milieu-informatie kan ze ook een voorstel van termijn bevatten waarbinnen de aanvrager de informatie wenst te ontvangen.

De aanvrager bewijst zijn identiteit en bewijst desgevallend dat degene van wie de informatie afkomstig is, heeft ingestemd met de openbaarmaking, als de aanvraag betrekking heeft op :

1° de persoonlijke levenssfeer, bedoeld in artikel 13, 2°, of in artikel 15, § 1, 1° ;

2° vertrouwelijke commerciële of industriële informatie, bedoeld in artikel 14, 3°, of in artikel 15, § 1, 7° ;

3° informatie die door derden werd verstrekt zonder dat ze daartoe verplicht werden en die ze uitdrukkelijk als vertrouwelijk hebben bestempeld, zoals bedoeld in artikel 13, 6°, of in artikel 15, § 1, 5°.

§ 2. De aanvrager moet geen belang aantonen.

Voor de openbaarmaking van informatie van persoonlijke aard moet de aanvrager evenwel aantonen dat hij rechtstreeks en persoonlijk in zijn rechtssituatie kan worden geraakt door ofwel :

1° de informatie ;

Voorzitter

2° de beslissing waarop de informatie betrekking heeft ;

3° de beslissing ter voorbereiding waarvan het document dat de informatie bevat, werd opgesteld.

Dat belang moet slechts worden aangetoond voorzover het gaat om andere dan milieu-informatie en voorzover de informatie van persoonlijke aard niet over de aanvrager handelt.

§ 3. De aanvraag is gericht aan de instantie die over het bestuursdocument beschikt of het in een archief heeft neergelegd. Ze kan ook gericht worden aan de communicatieambtenaar, bedoeld in artikel 31, § 1.

Indien de aanvraag wordt gericht aan een instantie die het bestuursdocument niet in haar bezit heeft of aan de communicatieambtenaar, dan stuurt de instantie of de communicatieambtenaar de aanvraag zo spoedig mogelijk door naar de instantie die het document vermoedelijk in haar bezit heeft. De aanvrager wordt hiervan onmiddellijk op de hoogte gebracht. Indien de aanvraag wordt gericht aan een archief en betrekking heeft op een bestuursdocument dat door een instantie in een archief werd neergelegd, stuurt het archief de aanvraag onmiddellijk door naar die instantie.

De instantie die een aanvraag ontvangt en het bestuursdocument in haar bezit heeft of het in een archief heeft neergelegd, noteert dit onmiddellijk in een register, met vermelding van de datum van ontvangst. De registratie is openbaar voor de aanvrager.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

Als de aanvraag kennelijk onredelijk is of op een te algemene wijze is geformuleerd, verzoekt de instantie zo spoedig mogelijk de aanvrager zijn aanvraag te specificeren of te vervolledigen.

De instantie deelt mee waarom de aanvraag kennelijk onredelijk is of op een te algemene wijze geformuleerd is. Voorzover dat mogelijk is, geeft ze tevens aan welke gegevens over de gevraagde informatie nodig zijn om op de aanvraag te kunnen ingaan.

– *Aangenomen.*

Artikel 19

De beslissing over de aanvraag wordt genomen, onverminderd delegatie :

1° voor de instantie, genoemd in artikel 4, § 1, 1° : door een bevoegd leidinggevend personeelslid van de instantie die het bestuursdocument in haar bezit heeft ;

2° voor de gemeenten en de districten : door de secretaris ;

3° voor de provincies : door de griffier ;

4° voor de andere gemeentelijke en provinciale instellingen en de VZW's, genoemd in artikel 4, § 1, 4° : door de voorzitter van de raad van bestuur ;

5° voor de verenigingen van provincies en gemeenten en samenwerkingsvormen, genoemd in artikel 4, § 1, 5° : door de voorzitter van de vereniging ;

6° voor de OCMW's en de verenigingen, bedoeld in hoofdstuk 12 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn : door de secretaris van het OCMW of de leidend ambtenaar van de vereniging ;

7° voor de polders en wateringen : door de dijkgraaf van de polder of de voorzitter van de watering ;

8° voor de kerkfabrieken en de instellingen die belast zijn met het beheer van de temporaliën van de erkende erediensten : door hun voorzitter ;

9° voor de andere instanties binnen het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap : de bevoegde persoon overeenkomstig de toepasselijke regelgeving en statuten.

– *Aangenomen.*

Artikel 20

§ 1. Na ontvangst van de aanvraag, gaat de instantie na welke bestuursdocumenten ze openbaar kan

Voorzitter

maken met inachtneming van de bepalingen van artikelen 9 tot 15, en artikel 20, § 2, zesde lid. De aanvraag brengt voor de instantie geen verplichting mee om het gevraagde bestuursdocument te verwerken of te analyseren.

Indien het bestuursdocument in de gevraagde vorm beschikbaar is of redelijkerwijze kan ter beschikking gesteld worden, verschaft de instantie in kwestie het bestuursdocument in de gevraagde vorm.

Indien dit niet het geval is, dan deelt de instantie in haar beslissing aan de aanvrager mee in welke andere vorm of vormen het bestuursdocument beschikbaar is of redelijkerwijze kan ter beschikking gesteld worden.

In voorkomend geval, motiveert de milieu-instantie waarom zij de milieu-informatie niet ter beschikking kan stellen van de aanvrager binnen de door hem voorgestelde termijn.

§ 2. De aanvraag wordt zo spoedig mogelijk en uiterlijk binnen vijftien kalenderdagen schriftelijk, per fax of per e-mail beantwoord.

Als een aanvraag overeenkomstig artikel 18 kennelijk onredelijk is of op een te algemene wijze geformuleerd is, begint een nieuwe termijn van 15 dagen te lopen vanaf het moment dat de aanvrager zijn aanvraag gespecificeerd of vervolledigd heeft.

Indien de aanvraag wordt afgewezen op grond van artikel 11, 2°, dan vermeldt de beslissing welke instantie verantwoordelijk is voor de afwerking van het bestuursdocument, alsmede de geschatte termijn voor de voltooiing ervan.

Als de instantie oordeelt dat de gevraagde informatie moeilijk tijdig te verzamelen is, of als de toetsing van de aanvraag tot openbaarmaking aan de uitzonderingen, bedoeld in artikelen 11 tot 15 moeilijk tijdig uit te voeren is, dan deelt de instantie aan de aanvrager mee dat de termijn van vijftien kalenderdagen verlengd wordt tot een termijn van dertig kalenderdagen. De verlengingsbeslissing vermeldt de reden of de redenen voor het uitstel.

Indien de aanvraag tot openbaarmaking wordt afgewezen op grond van artikelen 13, 2° of 6°, artikel 14, 3°, of artikel 15, § 1, 1°, 5° of 7°, dan neemt de instantie contact op met de betrokkene en vraagt ze of de aanvrager toestemming krijgt om alsnog toegang te krijgen tot het gevraagde bestuursdocument.

Als de aanvraag tot openbaarmaking betrekking heeft op een bestuursdocument waarin een werk is opgenomen dat door een intellectueel recht beschermd wordt, wijst de instantie in haar beslissing in ieder geval hierop.

§ 3. De beslissing tot inwilliging wordt zo spoedig mogelijk uitgevoerd en uiterlijk binnen dertig kalenderdagen. Bij een verlengingsbeslissing, bedoeld in artikel 20, § 2, vierde lid, wordt die termijn van uitvoering gebracht op uiterlijk vijfenveertig kalenderdagen.

Als de aanvrager gebruik wenst te maken van zijn recht op inzage, stelt de instantie die het bestuursdocument in haar bezit heeft in overleg met de aanvrager de plaats, de datum en het tijdstip van inzage vast. De aanvrager moet het bestuursdocument onder redelijke omstandigheden kunnen inkijken en moet hiervoor tevens voldoende tijd krijgen. De in artikel 4, § 1, genoemde instanties kunnen nadere regels vaststellen over de wijze waarop het inzagerecht kan worden uitgevoerd.

De inzage en de uitleg zijn kosteloos. De in artikel 4, § 1, genoemde instanties kunnen de overhandiging van een afschrift afhankelijk maken van de betaling van een bedrag op basis van een redelijke kostprijs.

De met toepassing van dit hoofdstuk verkregen bestuursdocumenten mogen niet voor commerciële doeleinden verspreid of gebruikt worden, met uitzondering van bestuursdocumenten of delen van bestuursdocumenten inzake milieu-informatie.

– *Aangenomen.*

Artikel 21

De gemeenten verlenen hun medewerking aan de in artikel 4, § 1, 1°, genoemde instanties bij de indiening en behandeling van de aanvragen en de uitvoering van de beslissingen. De Vlaamse regering stelt de nadere regelen van die medewerking vast, na voorafgaand overleg.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

AFDELING V

Beroepsprocedure

Artikel 22

De aanvrager kan beroep instellen tegen een beslissing van een in artikel 4, § 1, bedoelde instantie, of na het verstrijken van de termijn waarbinnen de beslissing moest worden genomen, of in geval van een onwillige uitvoering van een beslissing. Hij stelt dat beroep in bij een beroepsinstantie die is samengesteld uit ambtenaren en die door de Vlaamse regering is aangewezen.

Het beroep moet schriftelijk, per fax of per e-mail worden ingediend binnen een termijn van dertig kalenderdagen die, naargelang het geval, ingaat :

– de dag na het versturen van de beslissing ;

– de dag na het verstrijken van de termijn, bedoeld in artikel 20, § 3, eerste lid.

Overeenkomstig artikel 35 neemt de termijn om beroep in te stellen geen aanvang bij ontstentenis van een beslissing.

– *Aangenomen.*

Artikel 23

De beroepsinstantie die een beroep ontvangt, noteert dit onmiddellijk in een register, met vermelding van datum van ontvangst. De registratie is openbaar voor de aanvrager die het beroep heeft ingesteld en voor de betrokken instantie. De beroepsinstantie brengt de in artikel 4, § 1, genoemde instantie onmiddellijk op de hoogte van het beroep.

– *Aangenomen.*

Artikel 24

§ 1. De beroepsinstantie spreekt zich uit over het beroep en brengt haar beslissing schriftelijk, per fax of per e-mail binnen een termijn van dertig kalenderdagen ter kennis van de aanvrager.

Indien de beroepsinstantie oordeelt dat de gevraagde informatie moeilijk tijdig te verzamelen is, als de toetsing van de aanvraag aan de uitzonderingsgronden, bedoeld in artikelen 11 tot 15 moeilijk tijdig uit te voeren is, dan deelt de beroepsinstantie aan de indiener van het beroep mee dat de termijn van dertig kalenderdagen verlengd wordt tot een termijn van vijfenveertig kalenderdagen. De verlengingsbeslissing vermeldt de reden of de redenen voor het uitstel.

Indien de aanvraag tot openbaarmaking wordt afgewezen op grond van artikel 13, 2° of 6°, artikel 14, 3°, of artikel 15, § 1, 1°, 5° of 7°, dan neemt de beroepsinstantie contact op met de betrokkene en vraagt ze of de aanvrager toestemming krijgt om alsnog toegang te krijgen tot het gevraagde bestuursdocument.

Als de aanvraag tot openbaarmaking betrekking heeft op een bestuursdocument waarin een werk is opgenomen dat door een intellectueel recht beschermd wordt, wijst de beroepsinstantie in haar beslissing in ieder geval hierop.

§ 2. Als de beroepsinstantie het beroep inwilligt, staat zij de openbaarmaking, verbetering of aanvulling toe.

§ 3. De instantie die de informatie in haar bezit heeft of in een archief heeft neergelegd, voert de beslissing tot inwilliging van het beroep zo spoedig mogelijk en uiterlijk binnen veertig kalenderdagen uit. Bij de verlengingsbeslissing, bedoeld in artikel 24, § 1, tweede lid, wordt de termijn van uitvoering gebracht op uiterlijk vijfenvijftig kalenderdagen.

Als de instantie de beslissing niet heeft uitgevoerd binnen de termijn bedoeld in het eerste lid, dan voert de beroepsinstantie de beslissing zo snel mogelijk uit.

Voor de in artikel 4, § 1, 2°, 3°, 5°, 6°, 7° en 8°, genoemde instanties, kan de beroepsinstantie een ambtenaar gelasten zich ter plaatse te begeven om zelf de beslissing ten uitvoer te leggen. Dat kan slechts na een schriftelijke waarschuwing. De tenuitvoerlegging gebeurt op persoonlijke kosten van de persoon die verantwoordelijk is voor het niet uitvoeren van de beslissing van het beroepsorgaan.

Artikel 20, § 3, tweede tot vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 25

De beroepsinstantie kan, als er een beroep aanhangig wordt gemaakt, alle bestuursdocumenten ter plaatse inzien of ze opvragen bij de betrokken instantie.

De beroepsinstantie kan alle betrokken partijen en deskundigen horen en de personeelsleden van de instantie om extra inlichtingen vragen.

– *Aangenomen.*

Artikel 26

De beroepsinstantie oefent zijn taak volledig onafhankelijk en neutraal uit. Bij de behandeling van de beroepen kan ze geen instructies ontvangen. Haar leden kunnen evenmin geëvalueerd of tuchtrechtelijk vervolgd worden op basis van de motieven die aan de beslissingen ten grondslag liggen in het kader van de taken die hun zijn toegewezen in dit decreet.

– *Aangenomen.*

Artikel 27

De beroepsinstantie bezorgt aan de Vlaamse regering een jaarverslag over de beroepen die werden ingesteld en inzake de toepassing van de passieve openbaarheid. De Vlaamse regering legt het jaarverslag voor aan het Vlaams Parlement.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Actieve openbaarheid

Artikel 28

§ 1. Elke in artikel 4, § 1, 1° tot 7°, genoemde instantie heeft de verplichting de bevolking of de betrokken doelgroepen systematisch, correct, evenwichtig, tijdig en op verstaanbare wijze voor te lichten over haar beleid, regelgeving en dienstverlening en over de rechten die de bevolking verkrijgt uit hoofde van dit decreet.

De Vlaamse regering kan voor de in artikel 4, § 1, 9°, genoemde instanties bepalen welke instanties alsnog moeten voldoen aan de in het vorige lid vermelde verplichting.

§ 2. In het kader van de actieve openbaarheid wordt geen informatie verspreid die valt onder de uitzonderingen, bedoeld in artikelen 13, 14 en 15. Voorzover het milieu-informatie betreft, vermeldt de instantie in voorkomend geval dat een bestuursdocument slechts gedeeltelijk openbaar werd gemaakt. Ze geeft in de mate van het mogelijke aan op welke plaatsen informatie werd weggelaten en op grond van welke bepaling van artikel 11, 12, 15 en 17, § 2, dit gebeurde.

– *Aangenomen.*

Artikel 29

§ 1. Er wordt een gezamenlijk bestand met wegwijsinformatie en eerstelijnsinformatie van en over de in artikel 4, § 1, genoemde bestuursinstanties uitgebouwd.

De wegwijsinformatie geeft aan waar de informatiezoeker terecht kan hetzij voor informatie over een bepaald onderwerp, hetzij voor de behandeling van een probleem of administratieve procedure. Eerstelijnsinformatie is niet-dossiergebonden basisinformatie die op een eenvoudige manier verstrekt wordt.

Het databestand is vrij en gratis toegankelijk voor eenieder, zowel digitaal als via de loketten van de betrokken bestuursinstanties.

§ 2. In afwachting van de realisatie van het in § 1 uit te bouwen gezamenlijk bestand, publiceert elke provincie en elke gemeente een document met de beschrijving van de bevoegdheden en de interne organisatie van alle administratieve overheden die eronder ressorteren en dit document wordt ter beschikking gesteld van eenieder die erom vraagt. Van zodra het gezamenlijk bestand is gerealiseerd, vervalt de in deze paragraaf opgelegde verplichting voor de provincies en de gemeenten.

§ 3. De Vlaamse overheid is verantwoordelijk voor de uitbouw, het beheer en de ontsluiting van dit gezamenlijke bestand. De in artikel 4, § 1, genoemde instanties verlenen hieraan hun medewerking, na voorafgaand overleg.

Voorzitter

– Aangenomen.

Artikel 30

De milieu-instanties zorgen ervoor dat de milieu-informatie die relevant is voor hun taak en waarover ze beschikken of die voor hen wordt beheerd, in de mate van het mogelijke, geordend, accuraat, vergelijkbaar en geactualiseerd is.

De door de Vlaamse regering aangewezen milieu-instanties zorgen ervoor dat milieu-informatie op een actieve, systematische en transparante wijze onder de bevolking of onder de betrokken doelgroepen wordt verspreid en op een doeltreffende wijze toegankelijk wordt gemaakt. De Vlaamse regering bepaalt welke milieu-informatie minimaal wordt verspreid en stelt nadere regels vast over de wijze waarop milieu-informatie wordt verspreid en toegankelijk gemaakt.

– Aangenomen.

Artikel 31

§ 1. In het kader van de actieve openbaarheid stelt de Vlaamse regering een communicatieambtenaar aan bij elk Vlaams ministerie. De Vlaamse regering kan bij een intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid een communicatieambtenaar aanstellen.

§ 2. De Vlaamse regering stelt een communicatieambtenaar aan bij elk intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid.

§ 3. De raad van bestuur van elk extern verzelfstandigd agentschap stelt een communicatieambtenaar aan, met uitzondering van de privaatrechtelijk vormgegeven externe verzelfstandigde agentschappen.

§ 4. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de bevoegdheden, rechtspositie en werking van de communicatieambtenaren, genoemd in §§ 1 tot 3, en de coördinatie van hun activiteiten.

§ 5. De provincieraad, de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn stellen, ieder wat hen betreft, een communicatieambtenaar aan.

– Aangenomen.

Artikel 32

§ 1. De in artikel 31 genoemde communicatieambtenaren zijn belast met de voorbereiding en de realisatie van het communicatiebeleid. Zij stimuleren, coördineren en begeleiden de communicatie van de betrokken bestuursinstantie. Zij hebben onder meer de opdracht om de bevolking en de betrokken doelgroepen voor te lichten over het gevoerde beleid, over specifieke beslissingen die op hen betrekking hebben en over de dienstverlening van de betrokken bestuursinstantie.

§ 2. De communicatieambtenaren hebben tot taak erop toe te zien dat alle voor de burgers bestemde bestuursdocumenten in correcte en verstaanbare taal zijn gesteld.

§ 3. Om de in § 1 vermelde taken te kunnen vervullen hebben de communicatieambtenaren het recht bij de betrokken bestuursinstantie alle nuttige documentatie op te vragen of er inzage van te nemen op de plaats waar die normaal wordt bewaard.

– Aangenomen.

Artikel 33

§ 1. Jaarlijks legt de Vlaamse regering een globaal, gecoördineerd verslag en een evaluatie van de communicatie en het communicatiebeleid van de Vlaamse ministeries, de intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid en de publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen, met betrekking tot het voorbije jaar, ter kennisgeving voor aan het Vlaams Parlement.

§ 2. De Vlaamse regering kan de Vlaamse ministeries, de intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid en de publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen nadere regels opleggen met betrekking tot de generieke aspecten en de coördinatie van het communicatiebeleid.

– Aangenomen.

Voorzitter

Artikel 34

Elke briefwisseling die uitgaat van een bestuursinstantie als genoemd in artikel 4, § 1, bevat de naam, de hoedanigheid, het adres en het telefoonnummer van degene die meer inlichtingen kan verstrekken over het dossier.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Vermelden van de beroepsmogelijkheden

Artikel 35

Een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking, die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, wordt slechts geldig ter kennis gebracht als tevens de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep worden vermeld. Bij ontstentenis daarvan neemt de termijn voor het indienen van het beroep geen aanvang.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Wijzigings- en opheffingsbepalingen

Artikel 36

Artikel 14, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning wordt vervangen door wat volgt :

"§ 2. De aanvrager is verplicht aan de adviesverlenende overheidsorganen alle gevraagde gegevens en inlichtingen te verstrekken.

De aanvrager kan in de aanvraag, of bij het overmaken van gevraagde gegevens en inlichtingen aan de bevoegde administratie vragen om te onderzoeken of ze overeenkomstig artikel 15, § 1, 7°, van het decreet van […] betreffende de openbaarheid van bestuur bepaalde gegevens in de stukken die overeenkomstig artikel 11, § 1, ter inzage zullen worden gelegd tijdens het openbaar onderzoek, niet ter beschikking van het publiek te stellen. Hij duidt in zijn vraag aan over welke gegevens het gaat en motiveert waarom hij van mening is dat deze gegevens niet aan het publiek ter beschikking kunnen worden gesteld.

De administratie neemt een beslissing over de vraag van de aanvrager volgens de modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering, in elk geval voor de aanvang van het openbaar onderzoek. Ze maakt een belangenafweging overeenkomstig het voornoemde artikel 15, § 1, 7°. Als ze op grond hiervan beslist dat op dat ogenblik de gegevens in kwestie niet ter beschikking gesteld worden van het publiek, kan ze die laten opnemen in een bijlage, die niet ter beschikking van het publiek wordt gesteld.

Deze bepaling doet geen afbreuk aan de regeling inzake passieve openbaarheid, bedoeld in hoofdstuk II van het decreet van […] betreffende de openbaarheid van bestuur.".

– *Aangenomen.*

Artikel 37

In artikel 24, § 1, van hetzelfde decreet, zoals gewijzigd tot op heden, worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° 5° wordt vervangen door wat volgt :

"5° elke natuurlijke of rechtspersoon die ten gevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting rechtstreeks hinder kan ondervinden ;" ;

2° een 6° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt :

"6° elke rechtspersoon die zich de bescherming van het leefmilieu statutair tot doel heeft gesteld, ten minste vijf jaar rechtspersoonlijkheid bezit en in zijn statuten het grondgebied omschreven heeft tot waar zijn bedrijvigheid zich uitstrekt.".

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 38

De volgende bepalingen worden opgeheven :

1° het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur ;

2° de wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en gemeenten, voor wat betreft de provincies en de gemeenten in het Vlaamse Gewest, gewijzigd bij de wetten van 25 juni 1998 en 26 juni 2000 ;

3° artikel 33sexies en 33septies van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, ingevoegd bij het decreet van 17 juli 2000 ;

4° artikel 24bis en 24ter van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies van het Vlaamse Gewest, ingevoegd bij het decreet van 17 juli 2000.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VI

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 39

De Vlaamse regering zendt binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van het decreet aan het Vlaams Parlement een verslag over de wijze waarop het is toegepast en doet eventueel de nodige voorstellen tot aanpassing van het decreet.

– *Aangenomen.*

Artikel 40

In afwachting van een andersluidende beslissing van het bevoegde orgaan, vervullen de informatieambtenaren, aangesteld ter uitvoering van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse regering, en de voorlichtingsambtenaren, aangesteld ter uitvoering van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur en de wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en gemeenten, hun functie voortaan als communicatieambtenaar, zoals bepaald in hoofdstuk III.

– *Aangenomen.*

Artikel 41

In afwachting van de operationalisering van de bestuursinstanties voorzien in artikel 31, §§ 1 totw 3, stelt de Vlaamse regering een communicatieambtenaar aan bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en stelt de raad van bestuur van elke Vlaamse openbare instelling van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap een communicatieambtenaar aan.

– *Aangenomen.*

Artikel 42

De aanvragen en de beroepsschriften die op datum van de inwerkingtreding van dit decreet reeds werden ingediend, worden verder afgehandeld overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur en de wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en gemeenten.

– *Aangenomen.*

Artikel 43

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, ik heb een brief ontvangen van minister Tavernier. Aangezien de minister in de voormiddag nog een aantal uren les moet geven, vraagt hij om de ontwerpen van decreet met als Stuknummers 1976, 1977 en 1978 pas op het einde van deze morgenvergadering te behandelen. Ik stel dan ook voor om eerst de andere agendapunten te behandelen. Om de betrokken leden en ministers de kans te geven zich naar de vergaderzaal te begeven, stel ik ook een korte schorsing voor.

Is het parlement het hiermee eens ? *(Instemming)*

De vergadering is geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 10.37 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 10.41 uur.*

VOORSTEL VAN DECREET van de heren André Denys, Marc van den Abeelen, Gerald Kindermans, Chris Vandenbroeke en Francis Vermeiren houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen, houdende machtiging aan de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel "Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen" en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen
– 1462 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 11

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Denys, van den Abeelen, Kindermans, Vandenbroeke en Vermeiren houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen, houdende machtiging aan de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel "Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen" en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Roo, verslaggever, heeft het woord.

De heer Johan De Roo, verslaggever *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het is niet eenvoudig verslag te brengen over het totstandkomen van het voorstel van decreet over de zogenaamde herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen en de machtiging om mee te werken aan de oprichting van een VZW Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen en een aantal bepalingen in verband met vergunningenbeleid en fiscale maatregelen tot stand te brengen.

Dit voorstel werd ingediend in het Vlaams Parlement op 21 november 2002. Het heeft dus een vrij lange voorgeschiedenis. Een van de initiatiefnemers, de heer Denys, heeft verwezen naar het sociaal-economisch en cultuurhistorisch belang van de paardenwedrennen, denk maar aan een evenement als Waregem Koerse dat reeds een traditie heeft van meer dan 150 jaar. Over de negatieve evolutie van de afgelopen 15 jaar, waar ook de werkgelegenheid binnen die sector sterk is teruggelopen, werd zelfs een rondetafelconferentie in het Vlaams Parlement georganiseerd.

Veel collega's zullen zich herinneren dat de commissie een aantal keer tot een eindconclusie is gekomen, maar dat er in de plenaire zitting toch nog problemen opdoken, zoals het feit dat er nog adviezen moesten worden gevraagd aan de Raad van State. Dat is een aantal keer gebeurd, onder meer op initiatief van de parlementsvoorzitter. Er zijn dus heel wat documenten ter inzage. Voor wat het aanvullend verslag betreft, verwijs ik naar het laatste document, namelijk van de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting die, ingevolge een terugverwijzing naar de commissie door de plenaire vergadering van 4 februari 2004, de werkzaamheden had hernomen. Nadat het voorstel omtrent een bevoegdheidsconflict via de Raad van State werd beoordeeld, heeft de commissie geoordeeld dat tijdens de bespreking rekening moest worden gehouden met de adviezen van de Raad van State.

De voorzitter van het parlement heeft het voorstel van decreet voorgelegd aan het Overlegcomité. Dat heeft geen consensus gevonden en heeft uiteindelijk geen advies uitgebracht. Tijdens de meer recente vergaderingen van de commissie is er lang nagedacht over twee denksporen, enerzijds het behoud van het oorspronkelijke voorstel van de commissie en anderzijds een grondige amendering om tegemoet te komen aan de adviezen van de Raad van State. Uiteindelijk werd voor deze laatste optie gekozen omdat dit de beste oplossing bleek.

De Roo

In essentie houden de amendementen in dat de Vlaamse overheid een deel van de exclusieve bevoegdheid afstaat en de wettelijke bevoegdheid teruggeeft aan de federale overheid. In die optiek beperkt de Vlaamse overheid zich tot de feitelijke bevoegdheid, namelijk dat ze een bindend advies zal geven aan de federale overheid bij de uitreiking van de vergunningen op basis van de elementen van het paardenwedrennendecreet. Het is dan de federale overheid die, op basis van dat bindend advies, de vergunningen verleent.

De federale overheid zal niet tussenbeide komen met betrekking tot de economische elementen in het dossier, maar zal de vergunning kunnen toetsen aan de elementen van de bescherming van de maatschappij tegen gokverslaving en de fiscale betrouwbaarheid van de bij de weddenschappen op de paardenwedrennen betrokken actoren. Dat is dus de richting die men is uitgegaan. Dit voorstel van decreet richt de Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen op en bepaalt een aantal regels in verband met vergunningen. Op basis van dit voorstel zal de Vlaamse regering een bindend advies geven aan de federale minister van Financiën, die deze vergunningen uiteindelijk zal regelen.

Het gewijzigde voorstel van decreet werd eenparig aangenomen, met negen stemmen voor. *(Applaus)*

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, op het einde van deze maand wordt de hippodroom van Sterrebeek openbaar verkocht. Als Sterrebekenaar en vriend van de paardensport doet dat me pijn. Elders in Europa bloeit de paardensport. In het buitenland stijgt de opbrengst van weddenschappen. Dan doet het me pijn aan het hart te zien dat de paardensport in Vlaanderen achteruitgaat. De opbrengsten zijn teruggevallen tot 25 miljoen euro. De sector verkeert in een manifeste crisis. Het is niet normaal dat de overheid optreedt in een dergelijke sector. Het is dan ook verbazingwekkend dat dit initiatief komt van de heer Denys, een notoir liberaal en anti-etatist. Hij vindt dat de overheid hier wel moet optreden en een kader scheppen.

Mijnheer Denys, in de loop van al die jaren dat we in dit halfrond debatteren, verschilden we vaak van mening. Maar wat dit betreft, geeft onze fractie u gelijk. Als de Vlaamse overheid niet het kader creëert waarin de paardensport zich de volgende jaren kan ontwikkelen, dan heeft heel deze sector geen toekomst meer. Daarom zullen we dit voorstel van decreet steunen. We willen concreet iets doen voor die mensen. Heren socialisten, er staan immers 5.000 rechtstreekse jobs op het spel. Onrechtstreeks gaat het over 8.000 jobs. Dit is belangrijk. Ook algemeen maatschappelijk is het heel belangrijk dat we deze sector steunen. Dit is een volkssport. De christen-democraten willen dan ook hun medewerking verlenen aan dit voorstel.

Eigenlijk willen de socialisten en de groenen het einde van de paardensport in Vlaanderen, omideologische redenen. Paardenwedrennen zouden schadelijk zijn voor dieren : alsof de dieren op de renbanen vandaag nog zouden worden mishandeld. Dat is niet meer het geval. Ze maken ook morele bezwaren tegen het gokken. Welnu, heren van de sp·a, de federale voogdijminister inzake gokken is minister Vande Lanotte. Lotto heeft een omzet van 40 miljard frank. De paardenwedrennen hebben een omzet van nauwelijks 1 miljard frank. Als het gaat over het casino van Oostende, worden er in de programmawet bepalingen opgenomen om de winst per uur uit een gokautomaat te verbeteren. Die winstmarges worden opgetrokken van 12 euro naar 25 euro. Wat dat betreft hebben minister Vande Lanotte en sp·a-Spirit blijkbaar geen morele bezwaren. Als het gaat over de paardensport, schuiven ze dan plots allerhande motieven naar voren die totaal onterecht zijn. Op dit vlak geldt immers natuurlijk de wetgeving, en we hebben de garanties dat deze wetgeving correct zal worden uitgevoerd en zal worden gerespecteerd. Het gaat nu niet over gokken of gokverslaving, maar over hetzelfde als wat er gebeurt met de Lotto. De garanties zijn er.

Mijnheer Denys, wij bieden u een alternatieve meerderheid aan. CD&V vroeg juridische garanties, en we hebben die nu. U bent altijd een fervent voorstander geweest van paars-groen. U vond dat de liberalen het best konden besturen met socialisten en groenen. Om uw belangrijk voorstel van decreet over de paardenrennen goedgekeurd te krijgen, moet u echter erkennen dat de christen-democraten uw bondgenoten zijn.

Dames en heren socialisten en groenen, we reiken de hand aan de liberalen om de paardensport in Vlaanderen te redden. We hebben juridisch-technische bezwaren geuit, maar die zijn ondertussen opgevangen. Nu is er een bindend advies van de Vlaamse overheid en wordt er niet tussengekomen in de federale bevoegdheden. Alle elementen zijn aanwezig om dit voorstel van decreet goed te keu-

Van Rompuy

ren. Er kan een economische impuls van uitgaan. Het kan de schatkist alleen opbrengsten opleveren vermits de voorgestelde lastenverlagingen zichzelf zullen terugbrengen. Zonder dit voorstel van decreet zou de sector verdwijnen en zouden er bijgevolg evenmin nog opbrengsten zijn voor de overheid.

Collega's socialisten, de heer Stevaert heeft het dikwijls over de verzuring in de samenleving. Hij wil de kerken opnieuw doen vollopen om de verzuring tegen te gaan. Ik vind dat positief, en het siert hem. Wij, de christen-democraten, willen ook de hippodromen opnieuw laten vollopen met duizenden toeschouwers. Wij willen boxen vol met renpaarden. We willen tewerkstelling van jockeys, van fokkers, van trainers, van zadelmakers, van hoefsmeden en van stalknechten. We willen opnieuw een bruisend Vlaanderen tot stand brengen.

Mijnheer Vermeiren, ook u hebt veel gedaan voor de paardensport. Helaas stellen we vast dat er grote moeilijkheden zijn in Sterrebeek. Via dit voorstel van decreet en met de steun van de Vlaamse christen-democraten zal de sector van de paardensport hopelijk opnieuw bloeien en zal er een eind komen aan het verzuurde groenlinkse fundamentalisme dat de paardensport wil vernietigen. *(Rumoer/Applaus bij CD&V, de VLD en het Vlaams Blok)*

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik ben het uiteraard niet eens met de mening van de vorige spreker over fundamentalisme. Ik wil in tegendeel een poging doen om mijn collega's van paars te overtuigen.

Ik ben erg vertrouwd met de hippodroom van Sterrebeek. Ik ben er al dertig jaar kind aan huis en ik heb de hippodroom zien wegkwijnen. De hippodroom van Sterrebeek en de werking ervan illustreren de problematiek van de paardensport in heel Vlaanderen.

Het grote probleem is dat de infrastructuur van veel hippodromen in veel gevallen in het bezit was van mensen die niet altijd correct handelden. Er waren twee soorten paardenliefhebbers : de eerste groep paardenliefhebbers sproot voort uit de aristocratie en de bourgeoisie, daarnaast waren er de anderen. De anderen waren zeer fijne mensen. Ik heb hen leren kennen. Ze kwamen meestal uit Oost- en West-Vlaanderen. Ze hadden één of twee paarden. Ze beleefden hun hobby uit liefde voor de dieren en de paardensport. Ze zagen hun sport bloeien en genoten daarvan. Ik kende de paardenfokkers en -verzorgers onder meer in de hippodroom van Sterrebeek. De hippodroom stelde zeer veel mensen tewerk : jockeys, stalknechten, enzovoort. Daar heerste een vrolijke sfeer. De aristocraten en bourgeoisie stonden daarbuiten, want zij probeerden elkaar constant de loef af te steken. Dat werd duidelijk tijdens de hoorzittingen.

De infrastructuur ging regelmatig in andere handen over. Daarom werd er een commissaris aangesteld en nadien een curator. De hippodroom van Sterrebeek staat openbaar te koop. De curator werd door de rechtbank verplicht om tot verkoop over te gaan. Er staan 5.000 jobs op de helling.

Al die 'kleine' paardenliefhebbers zijn verdwenen omdat de prijzen daalden en de verzorging niet meer mogelijk was. Ik heb in heel Vlaanderen de paardensport zien verdwijnen en al die kleine mensen – arbeiders en landbouwers – kregen de kans niet meer om hun geliefde sport te beoefenen.

De heer Denys nam het initiatief tot een voorstel van decreet. Hij deed dat niet om het gokken te bevorderen. Hij deed dat met de nobele bedoeling om de mensen de mogelijkheid te bieden hun sport voort te zetten. Dat initiatief klinkt misschien niet zo liberaal. We willen gewoon een sport redden, net zoals met de vinkeniers. In een moderne maatschappij moeten we daar oog voor hebben. De paardensport is niet wat men denkt. Ze heeft veel te bieden. Het is een mooie vrijetijdsbesteding voor gepensioneerden, middenstanders, en zo vele anderen.

Ik vraag aan mijn fractie om straks bij de stemming afstand te nemen van een eng liberalisme en deze sport te zien zoals ze is. Als we de paardensport terug op gang trekken, op een correcte basis, leveren we mooi werk. We hebben hiervoor geen alternatieve meerderheid gezocht. We hebben dat nooit gedaan, en we zullen dat nooit doen. Ik zoek een meerderheid om de sport en de 5.000 werkplaatsen te redden. Dit voorstel van decreet is een lovenswaardig initiatief. Ik vraag u een laatste maal om hierover na te denken. Laat het niet tot een alternatieve meerderheid komen. *(Applaus)*

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, met

Denys

dit voorstel van decreet vestigen we waarschijnlijk een nieuw record in het Vlaams Parlement : die voorstel van decreet is namelijk 4 keer aan bod gekomen in de plenaire zitting.

Op bepaalde ogenblikken zag ik het niet meer zitten. De jongste keer voelde ik me als een jockey die tijdens de steeple-chase van Waregem van zijn paard valt bij het springen over de Gaverbeek en met een smak op de grond neerkomt. In de sport bestaat er echter een soort overlevingsinstinct, en ik vond opnieuw de kracht om toch nog een laatste poging te doen. Een sporter vind na een tegenslag vaak nieuwe energie.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Denys, dat is een mooi beeld voor de VLD.

De heer André Denys : Ik verheel niet dat ik die mentaliteit aan mijn partij probeer over te brengen. *(Gelach)*

Die energie heeft geleid tot een nieuw amendement, dat sommigen subliem hebben genoemd. De inspiratie ervoor komt niet van mezelf, maar van een bescheiden medewerker van minister Van Mechelen, de heer Aerts. Hij heeft het debat gepassioneerd gevolgd naar aanleiding van de rondetafelconferentie over de paardensport. Dat amendement is de verzoening van wat het Vlaams Parlement beoogt met de twee adviezen van de Raad van State, waarvan we niet altijd de logica inzagen.

Om een juridische discussie te vermijden, hebben we het minst gunstige advies van de Raad van State gevolgd en er een oplossing aan gegeven. De discussie gaat over wie de licenties geeft voor het organiseren van de paardenwedstrijden en de weddenschappen. Is dat de Vlaamse of de federale overheid ? In ons oorspronkelijk voorstel van decreet hadden we voor Vlaanderen gekozen, en wel met een heel specifieke bedoeling.

Er wordt gezegd dat dit geen liberaal decreet is. Ik ben daar niet zeker van omdat we enerzijds een taksverlaging plannen – wat is er liberaler dan een taksverlaging ? – , en anderzijds een aantal krachtlijnen in de licenties willen steken. Licenties worden maar gegeven aan wie bereid is mee te helpen aan de herstructurering. Die beoogt het verbeteren van het imago via het organiseren van meer kwaliteitsrennen, en wil vertrouwen geven aan de sector door toe te zien op het correct koersverloop. De terugval van de sector heeft te maken met een slecht imago. Dat is het argument waarom we voor de Vlaamse overheid kiezen.

Sinds 1999 zitten we op federaal vlak in een juridisch vacuüm. Er wordt een gedoogbeleid gevoerd dat juridisch niet wordt ondersteund. Er worden vandaag paardenrennen georganiseerd, maar wie daartegen klacht indient, kan voor de rechtbank gelijk halen. Dat zijn twee argumenten waarom we in Vlaanderen zelf de licenties willen afleveren. We willen enerzijds het imago verbeteren, en anderzijds het juridisch vacuüm wegwerken.

In zijn tweede advies stelde de Raad van State dat alle bevoegdheden, zoals Sport, Landbouw, Ruimtelijke Ordening, en ook de taksen op de spelen en de weddenschappen, aan Vlaanderen toekomen. Twee zaken behoren echter nog tot de federale bevoegdheden. De eerste is de controle op de gokverslaving en de rol die de Kansspelcommissie moet spelen. We hebben in ons decreet vrijwillig een samenwerkingsakkoord daarmee opgenomen, maar dat is er weer uit gehaald.

De tweede zaak die nog door de federale overheid wordt gedaan, is de inning van de taksen op de spelen en de weddenschappen. Op basis van de Lambermontakkoorden zouden we dat nochtans zelf kunnen doen, maar om pragmatische redenen doen we het niet. Omdat de federale overheid dit net als de inning van de successierechten nog zelf doet, beweert de Raad van State dat de federale overheid dan ook de verantwoordelijkheid heeft om na te gaan of degenen die een licentie hebben, en van wie dus taksen moeten worden geïnd, solvabel en betrouwbaar zijn. Daarop baseert de raad zich om te stellen dat dit een federale bevoegdheid is.

In een amendement nemen we zelf deze bevoegdheid in handen onder de vorm van een bindend advies aan de federale overheid, waarmee we toelaten dat de federale overheid die twee dingen nagaat, namelijk of er voldoende maatregelen zijn met betrekking tot gokverslaving en of de licentiehouders solvabel zijn. Binnen de drie maanden moet de federale overheid een beslissing nemen, zo niet treedt dit automatisch in werking.

Het is niet de bedoeling alles op zijn kop te zetten bij de turfkantoren en zo. We willen in onze voorstellen duidelijk rekening houden met een aantal bepalingen die vandaag bestaan. Zo zijn in artikel 50 quinquies de afstandsregels vastgelegd. We willen dat behouden, maar we willen ook dat de licentiehouders mee verantwoordelijk zijn. Daarom moeten ze een deel van hun opbrengsten doorstorten naar de sector, bijvoorbeeld voor het verhogen

Denys

van de prijzengelden en voor het aantrekkelijker maken van de koersen.

Vandaag gebeurt dat niet, terwijl er toch een belangrijk verband is tussen het fokken van paarden en de prijzengelden. Daarom voeren we enerzijds een taksverlaging in om de turfkantoren meer ruimte geven, en zal anderzijds duidelijk in hun licentie staan dat ze verplicht zijn een ristorno te storten aan de sector. Dat is de essentie van het voorstel van decreet.

Dit voorstel van decreet heeft zowel een maatschappelijke als een politieke betekenis. De vorige sprekers hebben er reeds op gewezen dat deze sport in Vlaanderen een historische volksculturele achtergrond heeft. Net zoals de wielersport kent deze sport zijn hoogtepunten. De Ronde van Vlaanderen is een deel van het volkscultureel erfgoed. Waregem Koerse is dat ook.

Echter, zulke activiteiten kunnen maar bestaan als er daarnaast ook vele kleine koersen zijn voor nieuwelingen, juniores en beloftes. Zonder dat, geen Ronde van Vlaanderen. Zo zal ook Waregem Koerse maar blijven bestaan als er daarnaast ook vele andere paardenwedrennen worden georganiseerd. Dat is van evenveel belang. Als we dat volkscultureel erfgoed willen handhaven, dan moeten we het ondersteunen.

Veel belangrijker voor wie hier, in tegenstelling tot mezelf, geen aandacht voor hebben, is de tewerkstelling. Mijnheer Van Duppen, uw partij pleit altijd voor meer werk. Welnu, er zijn weinig sectoren waarin er zo'n sterk verband is tussen het aantal tewerkgestelden en het aantal renpaarden. In Engeland is er per renpaard een tewerkstelling van 4 à 5 personen. In Frankrijk is dat 2,5. Het verschil tussen beide landen heeft te maken met het feit dat er in Engeland meer aan galopsport wordt gedaan en in Frankrijk meer aan drafsport. Bij ons is er ook meer drafsport dan galopsport en geldt dus ook de 2,5 tewerkgestelden per renpaard.

In 1990 waren er 4.000 renpaarden met een Belgische eigenaar die werden gefokt in België. Als we dat cijfer vermenigvuldigen met 2,5, dan krijgen we een tewerkstelling van 10.000 personen in 1990. Zo'n 11 jaar later is het aantal renpaarden gedaald naar 2.300. Voor de tewerkstelling betekent dit nog zo'n 5.750 werkplaatsen. Deze werkplaatsen worden bedreigd. Als we nu geen nieuw kader creëren, dan is de terugval van het aantal renpaarden onvermijdelijk.

Vorige week was minister Anciaux in Gent. Hij kwam daar in het kader van de sociale economie een tramhokje reinigen om zijn solidariteit te betuigen met de sociaal tewerkgestelden. Ik steun dergelijke initiatieven, maar is daar al eens de kostprijs van berekend ? Als u weet welke invloed de groei of de neergang van de paardensector heeft voor de tewerkstelling, dan vraag ik me af waarom u niet meehelpt om dit kader te creëren, voor zover u het ernstig meent met de tewerkstelling.

Ik ben een van de meest solidaire en loyale verdedigers geweest van de paars-groene regering tijdens deze legislatuur. Ik besef echter al maanden dat dit voorstel van decreet enkel kan worden goedgekeurd met een wisselmeerderheid, en dat spijt me enorm. Als zoiets dan toch gebeurt, moet je eerst bij jezelf nagaan of je niet in de fout bent gegaan. Ik had immers gehoopt om hiervoor een kamerbrede meerderheid te vinden. Ik heb me dan ook afgevraagd waar ik een fout kon hebben gemaakt, maar ik heb niets gevonden.

Vanaf de beginfase heb ik op de meest transparante en open wijze de collega's van de sp·a en Groen! hierbij betrokken. Ik heb de heer Ramon uitgenodigd op de rondetafelconferentie, hij was daar aanwezig en dat apprecieer ik. Ook de heer Suykens, de specialist inzake kansspelen in de commissie Financiën, werd vanaf het begin uitgenodigd om aldus te worden betrokken bij de besluitvorming.

Wat me echter het meest pijn doet, is dat de heer Van Duppen heeft geprobeerd ons in het verdomhoekje te duwen met als argument dat wij geen aandacht zouden hebben voor de gokverslaving en dat we om platte, opportunistische economische redenen geen rekening zouden houden met de menselijke drama's van de gokverslaving.

Mijnheer Van Duppen, dat heeft me het meest pijn gedaan. Vanaf het begin was het duidelijk op welke manier we zouden samenwerken met de commissie voor Kansspelen. Vanaf het begin hebben we getracht het imago van die sport te verbeteren. De bestrijding van de gokverslaving is daarbij een element. We waren van mening dat de commissie die zich bezighoudt met de gokverslaving, bij de zaak moest worden betrokken.

Ons nu in het verdomhoekje willen plaatsen, aan de kant van de bookmakers en de handlangers van de turfkantoren, is onterecht. Degenen die de besprekingen hebben gevolgd, weten van de beginfase dat we op een correcte manier hebben geprobeerd een kader te creëren waarbij er een perfect evenwicht is tussen de tewerkstelling, het handha-

Denys

ven van een volkssport, die deel uitmaakt van het cultureel erfgoed, en de misbruiken. Ik heb die misbruiken openlijk aangekaart.

Na de openheid die wij hebben betoond het voorstel niet goedkeuren, zoals dit is gebeurd in de verschillende commissies, dat betreur ik. Het is de tweede keer dat we zoiets meemaken. De eerste keer was dat na de discussie over de vinkensport. Ere wie ere toekomt : één collega, de heer Hostekint, heeft me toen wel gesteund. Hij zal ons verlaten, en dat spijt me. Mijnheer Hostekint, ik heb echter gelezen dat uw dochter bij de verkiezingen opkomt. Ik hoop dat ze uit hetzelfde hout is gesneden als u. Ik weet dat u een zeer belangrijke stem verdedigt en vertegenwoordigt van de sp.a en de socialistische basis.

Waarom gaat het om iets gelijkaardigs ? De impact is natuurlijk niet dezelfde, maar in beide gevallen gaat het om volkscultuur die bestaat en leeft bij de basis van de Vlaamse bevolking. In beide gevallen worden dieren ingezet voor een hobby. Wat de sp.a en Groen! in beide dossiers doen, is kiezen voor het fundamentalisme en het radicalisme. Ze zoeken niet naar een oplossing om de misbruiken aan te pakken. Het kind wordt met het badwater weggegooid. Dat verwijt ik u !

Federaal minister Vande Lanotte is de baas van de Lotto. Er wordt op niets anders zo veel gespeeld als met de Lotto. Hij is mee verantwoordelijk voor de spelautomaten en de lunaparken. Hij heeft ervoor gezorgd dat die van een versoepeling kunnen genieten. Er is me nog iets ergers ter ore gekomen : minister Vande Lanotte zou de Wellingtonrenbaan in Oostende willen verkavelen. De renbaan, een prachtig deel van het cultureel erfgoed, zou worden verkocht aan de bouwpromotors. De galopsport zou daardoor geen kansen meer krijgen.

Ik zal de mensen aanraden de klassering van de Wellingtonrenbaan aan te vragen. Ik ben het ermee eens dat de renbaan op een polyvalentere manier moet worden gebruikt, maar tussen een polyvalent gebruik en de baan sluiten is een groot verschil. Ik zal de klassering mee aanvragen. Indertijd heb ik dat ook gedaan voor de Muur van Geraardsbergen en voor de Koppenberg. Ook in die gevallen gaat het om cultureel erfgoed. Niet alleen kerken of kathedralen vallen daaronder, cultureel erfgoed bestaat ook uit wat in de harten van de Vlamingen leeft. We hebben de plicht om ook daaraan zorg te besteden. Dat is de essentie van dit voorstel van decreet.

Ik bewonder de heer Vermeiren dat hij nog de moed heeft om te proberen u te overtuigen. Ik geloof er niet meer in, maar misschien is zijn vertrouwen groter dan het mijne. Als loyale partner van paars-groen richt ik een dankwoord tot CD&V. Ze hebben op een correcte manier het dossier gesteund. Ik dank ook de leden van het Vlaams Blok die zonder enige vorm van toegeving het dossier hebben behandeld. Ze weten namelijk zeer goed dat we straks bij andere dossiers weer volop zullen botsen. Ik had gehoopt dat elk parlementslid dit voorstel van decreet zou goedkeuren, maar ik zeg nu duidelijk wie tot nu toe heeft meegewerkt en wie niet.

De toekomst zal uitwijzen of het voorstel van decreet wordt goedgekeurd. Het is alleszins de laatste keer dat ik het voorleg. Ik zal dat geen vijfde keer doen. Als er straks geen meerderheid is, dan komt er niets meer. Als het wordt goedgekeurd, dan kan ik niet garanderen dat er wederopstanding komt van de paardensport. De sector heeft de sleutel in handen en moet het zelf doen. De heer Tobback heeft een amendement ingediend dat stelt dat het taksvoordeel er maar komt als de sector zelf tot een akkoord komt. Dat akkoord wordt in een beheerscontract vertaald. We hebben dus een stok achter de deur.

Vlaanderen zal financieel niet moeten inleveren, ook niet op korte termijn. Ik heb het zelden meegemaakt dat een voorstel of ontwerp van decreet de overheid de garantie geeft dat het geld pas zal worden gegeven als er ook zekerheid is op welslagen. Ik doe een oproep aan iedereen om straks alsnog de groene knop in te drukken. *(Applaus bij de VLD, CD&V en het Vlaams Blok)*

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer Denys, ik heb altijd veel respect gehad voor u, maar nu bent u twee keer uit de bocht gegaan. Als mensen een ander standpunt innemen inzake de rol van de overheid, dan zijn dat nog geen fundamentalisten. Woorden moeten worden gewikt en gewogen voor ze worden uitgesproken. Ik vind het ook raar dat u als democraat openlijk het Vlaams Blok dankt voor de medewerking. Dat is een vaststelling.

De voorzitter : De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en

De Reuse

heren, ik zal proberen minder emotioneel te zijn dan de vorige twee sprekers. We zijn steeds akkoord gegaan met dit voorstel van decreet. Dat de sector in moeilijkheden is, heeft ze echter in de eerste plaats aan zichzelf te danken. Op de renbanen kon de corruptie en het gefoefel zo worden aangevoeld. De vraag is waar de vicieuze cirkel is begonnen die tot de neergang heeft geleid. Er zijn kleinere koersen met minder prijzengeld, er wordt minder gefokt en er komen minder goede paarden aan de start.

Ik zou niet weten wanneer het begonnen is, maar we konden wel vaststellen dat de koersen op voorhand min of meer waren geregeld. Als men hier of daar de schone dienster van een bar of café kende, kon men wel vernemen op welk paard men het beste kon wedden. Die werkwijze kende wel eens succes. Dat is uiteraard ontoelaatbaar. Gelukkig boeren de zaken meestal achteruit, als ze niet correct verlopen. Wij hebben dat al meer gezien.

Zelf heb ik dat ook vastgesteld. Ik ging al eens naar de paardenwedrennen en heb de achteruitgang van maand tot maand kunnen vaststellen. Dit decreet is een poging om dat te remediëren. De vraag dringt zich op of de sector dat wel verdient. De sector heeft eigenlijk de neergang voor een groot gedeelte aan zichzelf te wijten. Het is een Vlaamse volkssport. De vlucht wordt gevolgd door de hogere lagen van de maatschappij. De draf is echter de typische volkssport van de arbeider en de landbouwer.

Het gaat niet alleen om koersen op de renbanen. De paardenrennen zitten in het Vlaamse bloed. Dat blijkt uit het feit dat op zoveel plaatsen nog straatkoersen en weidekoersen worden georganiseerd. Men kan daar natuurlijk bedenkingen bij maken op vlak van veiligheid en dierenmishandeling. Er zijn nu maatregelen genomen. Of zij zullen helpen, weten wij vandaag nog niet. De toekomst zal het uitwijzen of er zich een herstel aftekent en er verder positief op kan worden ingespeeld. Gelukkig is in dit decreet ingeschreven hoe dat zal gebeuren. De Vlaamse regering en het parlement zullen bij de controle worden betrokken. Dat is een van de belangrijke redenen waarom wij met dit decreet akkoord kunnen gaan.

Wij zullen op termijn kunnen beoordelen of de financiële en fiscale maatregelen voor de sector en ook andere regulerende maatregelen worden nageleefd. De Vlaamse regering en het parlement krijgen die kans.

Het is niet alleen belangrijk omdat het om een Vlaamse sport gaat, het gaat ook om de tewerkstelling van een zes- à zevenduizend mensen. Het aantal is niet exact in te schatten. De tewerkstelling is niet onbelangrijk in deze zaak. Wij hebben ook geluisterd naar de opmerkingen op het decreet.

Eerst is er de dierenmishandeling. Er zijn echter weinig dieren die zo worden verzorgd. De paardenliefhebber is een persoon die een paard graag ziet. Hij heeft stalknechten in dienst, de paarden worden gewassen en onderhouden. Het gaat de paarden beter dan de vinken in de vinkensport. Paarden kunnen al eens gekwetst geraken, maar op dat vlak zijn de reglementen aangepast. De Ierse berm van Waregem Koerse is de afgelopen 10 jaar al vier keer afgevlakt. Het haagje erachter is ingekort en de beek is minder diep gemaakt. Dat is allemaal verbeterd, zodat het risico's op kwetsuren erg is verminderd. Elke sport houdt natuurlijk risico's in, maar dat kan geen reden zijn om deze sport te verbieden.

Paardenwedrennen zijn in Vlaanderen geen gokoorden. De mensen gaan weddenschappen aan die we zo mooi 'le pari mutuel' noemen : onderlinge weddenschappen, met een inzet van 5 of 10 euro per koers. Zelfs bij de bookmakers worden slechts relatief kleine bedragen ingezet. Het is een onderdeel van de spanning die in die sport is ingebouwd. Het is voor de mensen prettiger de koers te volgen als er 'een eigen paard' meeloopt. Gokken kunnen ze elders : in casino's, of op de Nationale Loterij… Van gokverslaving is hier geen sprake.

De inspanningen van de Vlaamse Gemeenschap, in de vorm van fiscale gunstmaatregelen, zijn eigenlijk erg klein, maar vormen toch een grote ondersteuning voor de sector. Het Vlaams Blok steunt dus dit initiatief. Hier en daar hebben we geprobeerd om bij te sturen.

We waren niet uitgenodigd op uw rondetafelconferentie, mijnheer Denys. Het ging nochtans slechts over technisch-juridische besprekingen. We doen daar niet moeilijk over, en beoordelen het voorliggende voorstel op zijn inhoudelijke waarde. Daarom zorgen we voor een alternatieve meerderheid en zullen we de tekst met overtuiging goedkeuren. *(Applaus bij het Vlaams Blok en de VLD)*

De voorzitter : De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, 'Timeo Danaos et dona ferentes' : Ik vrees de Grieken en de geschenken die ze

Van Duppen

bij zich hebben. Deze wijze woorden zijn afkomstig van Laokoon, de Trojaanse priester die zijn stadsgenoten waarschuwde voor het prachtige paard dat voor de poorten van de stad stond opgesteld. Vele bewoners stelden voor de stadsmuren af te breken om dit prachtige geschenk van de goden binnen te rijden. Zodra hij deze woorden uitsprak, zond de godin Pallas Athene, beschermster van de Grieken, gigantische wurgslangen om Laokoon en zijn zonen te wurgen. *(Opmerkingen van de heer Francis Vermeiren)*

Mijnheer Vermeiren, u weet maar al te goed wie de Danaërs in dit geval zijn. Indien u de u gereikte hand aanvaardt, zult u niet door een boa constrictor worden gewurgd : het zal nog veel erger zijn.

Vorig jaar hebben de mensen die u nu de hand reiken de zaak opgeblazen. Omstreeks die tijd heb ik op een zonnige lentedag de gelegenheid gekregen in Brugge, vlak voor het Gruuthuusenmuseum, een blik te werpen op de vier prachtige bronzen paarden van beeldhouwer Rik Poot. Deze beelden stellen de ruiters van Apocalyps voor. Aangezien we het hier vandaag over paardenwedrennen hebben, zou ik hier even naar deze ruiters willen verwijzen.

Volgens de Openbaring van Johannes gaan de ruiters te keer in het latere Madinat as Salaam, de Stad van de Vrede, in de buurt van het huidige Bagdad, aan de oevers van de vele waters. Nu gaan ze te keer in Mayrit of Magerit, het huidige Madrid, de bron van vele waters.

In Openbaring 17 wil Johannes de mensen tonen hoe een oordeel wordt geveld over de Grote Hoer, gehuld in purper en scharlaken, die aan de oevers van de vele waters zit. De koningen van de aarde hebben met haar ontucht bedreven. Ze hebben zich aan de wijn of de olie van haar ontucht bedronken.

Telkens als het Lam een zegel van het boek verbreekt, verschijnt een paard. Het eerste paard is wit. Aan de ruiter wordt een kroon gegeven. Hij draagt een boog en rijdt zegevierend weg om overwinningen te behalen. Het tweede paard is vuurrood. Aan de ruiter wordt de macht gegeven om de vrede van de aarde weg te nemen. Dit paard wordt niet gedragen door pijnders uit eender welk pijndergeslacht. Aan de ruiter wordt een groot zwaard gegeven en de mensen zullen elkaar uitmoorden.

Na het verbreken van het derde zegel, verschijnt een zwart paard. De ruiter heeft een weegschaal en ontneemt de mensen de gerechtigheid. Bij het verbreken van het vierde zegel, doemt het laatste paard op. Het is vaalgroen en wordt bereden door de Dood. De onderwereld komt er achteraan. Hen wordt de macht gegeven een vierde van de aarde met het zwaard, met hongersnood, met de pest en met wilde dieren te doden.

Na het deze ochtend gehouden betoog, hoef ik er allicht niemand van te overtuigen dat paarden edele dieren zijn. Sommigen beweren dat de mens geen betere vriend dan deze viervoeters heeft en dat enkel paarden over een hoofd beschikken. Kenners noemen de kop van een paard een hoofd en vinden enkel dit hoofd groot genoeg om te denken. Het hart van iedere paardenliefhebber bloedt, als we zien wat sommige mensen met deze prachtige dieren doen.

Geen enkel van deze intelligente dieren weigert een taak, een vraag of een opdracht. Paardenfluisteraars slagen er zelfs in een sessie hippotherapie te organiseren met deze dieren, waarbij psychisch getraumatiseerde kinderen en adolescenten, dankzij een emotionele interactie met paarden, hun littekens kunnen verlichten en de pijn van hun mishandelde zijn kunnen wegstrijken.

De heer Denys is verontwaardigd als hij de cijfers ziet over de evolutie van de Belgische dravers en de Engelse volbloedpaarden in het voorbije decennium. In de toelichting bij dit voorstel van decreet legt de heer Denys de vinger op de wond. Op 10 jaar tijd verdween de kweek in de galop bijna volledig, en daalde het aantal geboorten in de draf met 70 percent.

Bij het bestuderen van de teksten van de conferentie, en tijdens de discussie in de commissie, heb ik me dikwijls afgevraagd waaraan het dit voorstel van decreet mangelt. Hoe is het zover kunnen komen dat een prominent lid van de belangrijkste partij van de paars-groene meerderheid in dit parlement zijn toevlucht moet zoeken tot hand- en spandiensten van N-VA en CD&V ? De voorgangers van de CD&V hebben ingrijpende discussies gevoerd over gokverslaving en de gevolgen van het gokken.

De kern van het probleem is de illusie dat de sector, die erin geslaagd is zichzelf op enkele jaren tijd in de vernieling te helpen, de mogelijkheid heeft om zelf de instrumenten aan te reiken voor de sanering. Sommigen zullen grote perspectieven zien in de voorstellen die ze aan de heer Denys hebben gedaan, zeker op het fiscale vlak. De Vlaamse overheid kan in hun visie een fiscaal gokje wagen

Van Duppen

om de paardenwedrennen weer van de grond te krijgen.

De heer André Denys : Het is geen gokje. Het is mogelijk dat de situatie te ver is gevorderd, en dat het kader dat we vandaag voorleggen misschien niet volstaat. Ik kan dat niet zeggen. De regeling treedt alleen in werking als de sector met een plan kan aantonen dat de sector opnieuw bloeit. De overheid gokt niet, de overheid geeft.

De heer Jan Van Duppen : Aangezien paarden tot nader order niet kunnen kiezen of ze al dan niet bereid zijn tot deelname aan wedrennen, was het gepast om de belangenverdedigers van het dierenwelzijn actief te betrekken bij de rondetafel.

Van het kansspel als lokmiddel een essentieel onderdeel maken van een mogelijke heropleving van de paardenwedrennen, is voor ons een cruciaal element.

De grote belangengroepen uit de gokwereld proberen een illusie te wekken, door geldgewin – bescheiden bedragen voor de gokker, wat meer voor de eigenaar, en heel veel voor de organisatoren van de wedrennen en de gokwereld zelf – voor te stellen als een drijfveer voor een gezonde opleving van de liefde voor het renpaard.

De heer André Denys : Mijnheer Van Duppen, als dit voorstel van decreet niet wordt goedgekeurd, wat moet er dan wel gebeuren tegen het wedden op de paardenwedrennen ?

Zult u het wedden op paarden afschaffen ? Als de Vlaamse overheid niets doet – want met dit voorstel van decreet doen we wel een poging om te saneren –, stelt u dan voor om de paardenwedrennen af te schaffen ? Wedden is inherent verbonden met paardenwedrennen.

De heer Jan Van Duppen : Mijnheer Denys, de illusie die u koestert – en ik stel voor om de column over creativiteit van Mark Elchardus in Knack van vandaag te lezen – mag bij u eerlijk zijn, maar bij vele anderen is dit niet het geval. Het is een intellectueel oneerlijke illusie.

Mijnheer Denys, u hebt de vergelijking gemaakt tussen de vinkensport en de paardenwedrennen. Dit is een intellectueel oneerlijke vergelijking. Het verschil tussen de paardenwedrennen, ook op de wijze zoals u ze probeert te organiseren en tot nieuw leven te wekken, en de vinkensport, is dat in de paardenwedrennen wordt gegokt voor veel geld en dat in de vinkensport enkel en alleen aan die sport wordt gedaan voor de eer, een klein geldbedrag en een zijden bloem. Laat ons de paardenwedrennen organiseren zoals bij de oude Olympische Spelen : voor een zijden bloem en een laurierkrans !

De heer André Denys : Mijnheer Van Duppen, ik ben het met u eens, maar zal uw fractie een voorstel van decreet om de vinkensport te redden, waarbij we de bevoorrading vanuit de natuur degressief verlagen en stoppen in 2010, mede ondertekenen ? Tot dusver heb ik nog altijd een negatief antwoord gehoord. Het gaat er niet over dat er natuurlijk een verschil is tussen de twee sporten, maar over het feit dat uw fractie zelfs weigert om de vinkensport, die veel minder erg is, te helpen overleven. Ik kom vandaag tot de vaststelling dat het kweekproces van de vinken veel te traag gaat.

De voorzitter : Mijnheer Denys, we hebben het vandaag niet over de vinkensport, maar over de paardenwedrennen.

De heer Jan Van Duppen : Mijnheer de voorzitter, ik denk, met uw welbevinden, dat we het hier vandaag beter zouden hebben over de gokverslaving als mogelijke creatieve motor in de economie. Dat is de illusie die hier door sommigen wordt gewekt.

Ik citeer de indieners : ‘De financiële cirkel sluit zich rond de vaststelling dat minder weddenschappen leiden tot minder prijzengeld. Minder prijzengeld leidt tot minder fokken. De vertrouwenscrisis vindt haar oorsprong in een gebrek aan transparantie, in twijfels over een eerlijk koersverloop, in twijfels over de correcte toepassing van de eigen regels en in het ontbreken van een gedurfd en een bestraffend optreden.’ Ik denk dat deze woorden van de indieners juist zijn. De basis van het verhaal, het organiseren van gokken, om op die manier aan infrastructuur, geld en investeringen te komen, zal op termijn niet houdbaar blijken.

Bovendien denk ik dat een echt paardenliefhebber de heropleving van paardenwedrennen moeilijk kan steunen als er niet absoluut een halt wordt toegeroepen aan de middelen die worden gebruikt om paarden op te hitsen door pijn, met zwepen en benagelde teugels. We sluiten ons aan bij de kritiek van de dierenrechtenorganisatie Gaia. Kunt u verklaren waarom in de volgens u zo boeiende paardensport, wedstrijdpaarden zo’n kort leven beschoren is en slechts 4 tot 5 jaar worden, terwijl een gezond paard gemakkelijk 20 levensjaren haalt ? Wedstrijdrenpaarden sterven veel te vroeg of wor-

Van Duppen

den afgemaakt. Wedstrijden met paarden onder de veertig maanden moeten worden verboden.

Ik mis hier de heer Matthijs die als dierenarts initieel in de commissie een aantal uiteenzettingen heeft gehouden. Iedere dierenarts beaamt dat paarden die te jong worden getraind en wedstrijden lopen, makkelijk ernstige letsels oplopen die vermeden kunnen worden. Nu moeten de paarden lopen bij slechte weersomstandigheden en bij een slechte toestand van de renbaan, want de geplande wedstrijden mogen niet worden afgelast. Elke organisatie van paardenwedrennen dient voor de start en na de wedstrijd volgens ons strenge en efficiënte veterinaire controles door te voeren.

Collega's, paarden zijn in de wedrensport 'verdingd' tot levende fok- en loopmachines die alleen maar geld moeten opbrengen. Deze dieren worden systematisch gedwongen tot prestaties die hun krachten ver te boven gaan door fysieke pijn in de laatste rechte lijn en vooraf door allerlei preparateurs die de dieren doperen. Erger nog, u sprak van goede verzorging. Welk paard wordt er beter verzorgd dan een renpaard ? Er zijn zelfs paarden waar de verzorgers de nacht voor de wedstrijd bij slapen, collega's. Hebt u ooit al bij een paard geslapen ? Wij vragen ons af of dit uit bezorgdheid gebeurt, om het beestje rustig te maken, zodat het optimaal geprepareerd is voor de wedstrijd. Neen, de reden waarom de verzorger de nacht voor de wedstrijd bij het paard blijft, is niet om erbij te slapen, want hij moet waken. Hij moet er over waken dat andere verzorgers of anderen die hebben gegokt of zware bedragen hebben ingezet op een ander paard of er grote financiële belangen bij hebben, niet van die nacht gebruik zouden maken om, door een zeer kleine en niet meer traceerbare interventie, door een spuit, een medicijntje, een vlijmpje, er voor te zorgen dat dit paard niet meer optimaal zou presteren. Dat is de wereld van de goede verzorging van het renpaard ! Paarden die aan hun einde komen door een – vaak zeer pijnlijk – ongeluk op de renbaan, mogen zelfs geen pijnstillend spuitje krijgen. Dan is hun vlees immers ongeschikt voor consumptie. En dan beweert men dat de paarden goed worden verzorgd.

Paarden zijn sociale dieren. Ze hebben nood aan contact met soortgenoten. Nochtans zijn ze meestal individueel gehuisvest in een box. In het beste geval worden ze één keer per dag uitgelaten. Vaak worden alleen de best presterende paarden dagelijks uitgelaten. De meeste paarden komen alleen buiten bij training en voor wedstrijden. Dat leidt tot verveling en stress, waardoor ze stereotiep gedrag gaan vertonen, de zogenaamde stalondeugden, zoals weven, het voortdurende heen en weer bewegen met pootletsels en kreupelheid tot gevolg, en kribbebijten, waarbij het paard aan de rand van de voederbak, het hek of de stalwand bijt, zodat lucht wordt ingezogen, met een onregelmatig afslijten van het gebit, kolieken – pijnlijke aandoeningen in de buikholte – en abnormaal gewichtsverlies als gevolg. Het ophitsen van paarden met een zweep gebeurt nog steeds volop, vooral in de laatste rechte lijn naar de aankomst. Dan moet er worden geslagen. Het slaan van een dier met een zweep is echter in strijd met artikel 1 van de wet op de dierenbescherming van 14 augustus 1986. Niemand mag wetens en willens handelingen plegen die niet in deze wet zijn voorzien en tot doel hebben dat een dier nutteloos omkomt of nutteloos een verminking, een letsel of pijn ondergaat.

De meest voorkomende fysieke letsels bij sportpaarden zijn pees-, gewrichts- en spieraandoeningen. Volgens dierenartsen zijn die vaak een gevolg van overbelasting, door een harde training op de harde renbaan. Dit is in strijd met artikel 36 van de wet op de dierenbescherming : 'Wordt gestraft, hij die een dier arbeid laat verrichten die kennelijk zijn natuurlijke krachten te boven gaat.' De hardheid van de renbaan is een zeer ingrijpende factor. Renpaarden moeten immers lopen in allerlei weersomstandigheden, op pistes die door langdurige droogte keihard, bevroren, of door regenval modderig zijn geworden. Het aantal botbreuken werd in het verleden reeds meermaals geanalyseerd. Bij goede renbanen werden 2,12 gevallen van botbreuken op 1.000 starts geregistreerd. Bij kleverige banen komt daar de helft bij. Bij modderige banen is dat nog meer zo. Uiteraard spelen bij het optreden van deze blessures factoren als vermoeidheid een belangrijke rol. Bij peesletsels zoals de peesklap, een overmatige rekking of gedeeltelijke scheuring van een pees, is de enige remedie vaak lange rust. Die rust wordt sportpaarden zelden gegund. Rust kost namelijk veel geld en brengt niets op. Naast overbelasting kunnen ook ongelukken tijdens de training of op de renbaan de oorzaak zijn van peesletsels en spieraandoeningen.

Paarden worden veel te jong getraind voor wedrennen, namelijk vanaf 18 tot 22 maanden, in volle groei. Vaak is de oorzaak van letsels een te harde training op een te jonge leeftijd, wanneer het skelet en de gewrichten nog niet volgroeid zijn.

Nu wil ik het met u, mijnheer Denys en andere leden, nog eens heel even hebben over gokverslaving en gokken als motor voor een gezonde ople-

Van Duppen

ving van de paardenwedrennen. Laten we dit eens louter medisch bekijken. Een gokverslaving heeft men wanneer men te veel tijd en te veel geld aan gokken besteed. Een probleemgokker kan zijn gokgedrag nog enigszins in de hand houden, maar een gokverslaafde heeft een afhankelijkheid die zo groot is dat hij, net als een alcoholist of een drugsverslaafde, zijn dagelijkse portie te pakken moet zien te krijgen. Dat hij zich daarbij overlaadt met schulden of problemen thuis of op het werk krijgt, kan hem er niet van weerhouden telkens opnieuw de gokhal op te zoeken. De heer Van Rompuy zinspeelde daarstraks op de loterij. Het is jammer dat hij er nu niet is. Hij zinspeelde zelfs niet op de krabloten. Geachte leden, als het jeukt, moet je krabben. De krabloten vertonen hetzelfde euvel, doch men krabt in zijn eentje. Ik ken geen enkele locatie waar men gezamenlijk krabt, althans toch niet in deze sector van de krabloten.

Mensen krabben hun loten aan het loket waar ze de loten kopen. Ik heb een bankbediende als patiënt die klaagt over de grijze en bruine resten waarmee het loket altijd vol ligt omdat daar wordt gekrabd. Er wordt dus gekrabd onder de ogen van een waakzame loketbediende. Mensen krabben in eenzaamheid. Wie gewonnen heeft en een kick voelt om nog meer te gokken, moet terug om nieuwe loten te kopen en te krabben. De gokomgeving waarin krabloten worden gekrabd, verschilt grondig van de paardenwedrenbanen van Wellington en Sterrebeek die door de heer Denys als een gezellig familiefeest worden omschreven.

Mijnheer Denys, u beschouwt de paardenwedrennen als een familiefeest, als een probaat middel tegen de verzuring in Vlaanderen. Jong en oud, mensen uit alle klassen, de heel rijken en de heel armen komen in uw ideaalbeeld naar de paardenwedrennen. Op de paardenrennen hoeft degene bij wie het jeukt niet in zijn eentje te krabben, maar kan iedereen samen een gok wagen. Niemand doet er onder voor zijn buurman, maar gaat samen met hem naar de bookmakers. Het is er zo veel gezelliger om te gokken dan in de eenzaamheid van een krabloket. Op een fruitautomaat spelen 800.000 mensen en 400.000 mensen zijn wel eens in een casino geweest. Van alle mensen die wel eens een gokje wagen, zijn er naar schatting 4.000 verslaafd, voornamelijk mannen.

De heer André Denys : Mijnheer Van Duppen, de grootste verslaafden op allerlei vlak, geven in hun eentje uiting aan hun verslaving. Ze kunnen moeilijk worden opgemerkt. U wilt uw betoog leuk maken door de zaak in het belachelijke te trekken, maar dit is een doodernstige zaak.

De heer Jan Van Duppen : Mijnheer Denys, ik trek de kwestie niet in het belachelijke ! Ik kom tot de kern van het verhaal ! De wens om de werkelijkheid te ontvluchten, is net zoals bij andere verslavingen een oorzaak van de gokverslaving ! Dat op basis van gokken een familiefeest kan worden uitgebouwd, dat u bovendien durft te vergelijken met de vinkenzettingen, is oneerlijk !

De heer André Denys : Mijnheer Van Duppen, ik raad u aan om eens een kijkje te nemen in Le Touquet. Dat ligt maar 170 kilometer van hier. U zult er merken dat veel gezinnen naar de rennen gaan. Niemand neemt daar enige aanstoot aan.

De heer Jan Van Duppen : Mijnheer Denys, ik ben daar al geweest. Ik raad u aan om contact op te nemen met de gezinnen – waarvan meestal de vrouw en kinderen in nood overblijven – waarvan de man gokverslaafd is geworden op de paardenwedrennen.

Ik wijs er mevrouw Van Hecke en de heer De Roo heel graag op dat tijdens de vorige legislatuur in dit huis heel wat werd gedebatteerd over gokken en gokverslaving. Ik herinner iedereen graag aan de historische betogen van eminente collega's, zelfs in de hoedanigheid van minister. Zo zei toenmalig minister Martens op 12 december 1996 in de commissie voor Welzijn : 'Wanneer de mens verliest wat hem boven andere levende wezens verheft, namelijk de vrijheid om persoonlijke keuzes te maken, dan verliest hij zijn fundamentele waardigheid. Dat is zeer erg en we moeten alles ondernemen wat in ons bereik ligt om dat te verhinderen.'

Voormalig minister Demeester liet zich ook bijzonder actief opmerken, net als haar CVP-collega en voormalig voorzitter van de commissie, de heer Olivier. Tijdens deze legislatuur hebben mevrouw Becq en haar zusters van de CD&V in de commissie voor Welzijn altijd hun terechte verontwaardiging geuit over het stimuleren van gokken en al dikwijls verwezen naar de problematiek van de gokverslaving.

Tijdens de jongste besprekingen in commissie hoorden we de hele Gaia-argumentatie tegen het voorliggende voorstel van decreet aanhalen door CD&V-collega en veearts, de heer Matthijs, die nu afwezig is. Zijn toespraak gaf ons het gevoel dat CD&V ernstige inhoudelijke problemen heeft met het voorstel van decreet. Ik dacht dat de CD&V-leden de principes van gezond verstand van de

Van Duppen

oude garde als laatste hoog zouden houden. Groot was dan ook onze verbazing toen we in de slotakte van een commissiezitting van vorig jaar in de toespraak van CD&V-fractieleider een auditieve associatie meenden te herkennen. Het was alsof we Jan Decleir als King Risjaar de Derde aan het einde van de theatertrilogie Ten Oorlog van Tom Lanoye hoorden uitroepen : 'A horse ! Mijn fokking kroon voor maar één paard ! A goddamn fokking piece of klotepaard ! A horse ... mijn fokking kroon voor maar één paard !' Zo koos CD&V, zonder scrupules, ondanks de eigen inhoudelijke argumentatie over dierenwelzijn en preventie van gokverslaving, toch de kant van de grootste meerderheidspartij.

De paardenliefhebbers die ik sprak, getuigden steevast van hun grote passie voor de dieren en de sport. Ze legden me telkens weer uit hoe belangrijk het is om de sector uit het slop te halen. Ze willen een oplossing met als voorbeeld het onmiskenbaar zeer grote succes van het Belgische springpaard. Springpaardwedstrijden, mijnheer Vermeiren, behoren tot de absolute wereldsport. Hoe kunnen de verschillen binnen één sector tot zo'n omvang uitgroeien ? Ik denk, mijnheer Denys, dat het imago van de paardenwedrennen – ondanks en dankzij uw inspanningen – gebaseerd op de organisatie van het gokken, nooit tot het niveau van de springpaarden zal uitgroeien.

Het succes van de Belgische springpaarden in heel de wereld is gestoeld op een uitgebreide traditie van landelijke rijverenigingen waarin vele paardenliefhebbers fokken om aan springwedstrijden te kunnen deelnemen, én ze te winnen. In die sector bestaan geen grote prijzenpotten. De echte winst vloeit daar voort uit het verhandelen van de paarden. De eigenaars hebben er dan ook geen belang bij de paarden in enkele jaren tijd volledig af te beulen, integendeel. Deze paarden worden gekoesterd. Het is een echte volkssport, nog meer geworteld in de rijverenigingen. In de sector van de wedrennen daarentegen worden de paarden bijzonder snel 'verbrand', precies omdat daar – zelfs met de inspanningen van de heer Denys, op basis van de inspanningen en de structuur van de heer Denys – alleen de drang naar het snelle en grote geld de drijvende kracht was en is en zal blijven.

Overigens zal die drang zorgen voor de onmacht van dit voorstel van decreet als het vandaag wordt goedgekeurd. Een belangenorganisatie zal immers onmiddellijk beroep aantekenen tegen dit voorstel van decreet bij de Raad van State.

Ik vrees, mijnheer de minister, dat uw opvolger of uzelf in de volgende Vlaamse regering, geconfronteerd met dit verhaal en andere verhalen over de financiële mogelijkheden van de Vlaamse overheid en over de noden van de maatschappij, misschien een andere visie zal ontwikkelen over de uitvoering van dit voorstel van decreet. Dat ondanks 'l'acharnement thérapeutique' van de heer Denys ! Uw vasthoudendheid siert u, maar dat is ook het probleem, u hebt zich vastgereden.

Wanneer we daarentegen de paardenwedrennen naar een open sportieve activiteit kunnen laten evolueren of van niets weer kunnen opbouwen, met een ruime achterban aan amateurs, semi- en hele professionelen die in deze sector investeren omwille van de eer, het plezier, de liefde voor het paard, maar ook omwille van de marktwaarde van hun paarden en de nakomelingen ervan, kunnen we een boeiende en gezonde hobby tot beroep maken met veel werkgelegenheid. Daarin zie ik een vergelijking met de vinkenzetters. Wij denken dat op die manier het edele doel van de paardensport niet meer ontheiligd en besmeurd zal worden door de middelen die we aanwenden om ze op te bouwen. Stimuleren van gokken – en dus ook gokverslaving – kan nooit een langdurige gezonde basis zijn voor nieuw leven in de paardensport, laat staan voor een maatschappij die respect heeft voor haar leden en haar dieren, een gemeenschap die waarden als 'respect' belangrijk vindt.

De heer Eric Van Rompuy : Hoe komt het dat federaal minister Vande Lanotte over de casino's in het programmadecreet een bepaling liet opnemen die hiermee in tegenspraak is ? Ik citeer : 'De belangrijkste ingreep is vermoedelijk de verdubbeling van de gemiddelde winst die per uur met een gokautomaat gerealiseerd mag worden in een lunapark.' In plaats van 12,5 euro wordt dit 25 euro. 'Casino's mogen voortaan ook krediet- en debetkaarten aanvaarden.' Uw partijgenoot bevordert blijkbaar wat u gokverslaving noemt, terwijl u hier grootse theorieën komt verkondigen.

De heer Jan Van Duppen : Mijnheer Van Rompuy, zo zijn we. We verkondigen onze theorie hier omdat het niet over een federale, maar over een Vlaamse materie gaat.

De heer Eric Van Rompuy : U hebt er blijkbaar geen probleem mee dat er met 40 miljard frank uit de Lotto en 1 miljard frank uit de paardenrennen sinterklaas wordt gespeeld in allerhande sportverenigingen. U zegt dat de CD&V terugkomt op gokverslaving, maar u hebt blijkbaar geen enkel pro-

Van Rompuy

bleem met wat federaal minister Vande Lanotte doet.

De heer Jan Van Duppen : Mijnheer Van Rompuy, ik heb geen grote theorieën verkondigd over uw partij, ik heb die uitspraken alleen geciteerd. Ik heb er geen problemen mee dat de winsten van de Lotto veel minder aanleiding geven tot het fysische, medische en psychische verschijnsel van gokverslaving. Dat is de kick.

De heer Eric Van Rompuy : En de casino van Oostende dan ? Is dat een goede gokverslaving ?

De heer Jan Van Duppen : Een casino is een gesloten huis. Ik ben er nog nooit binnen geweest, u waarschijnlijk wel. Spreek me tegen als ik fout ben, maar ik denk dat een casino een gesloten huis is waar de koopwaar niet wordt aangeboden in de vitrine en waar men niet zomaar in groep kan aan deelnemen, tenzij men dat vrijwillig doet. Ook met de paardenwedrennen is dat zo, maar daar bestaan wel gokproblemen.

De heer André Denys : Mijnheer Van Duppen, u laat uitschijnen dat we het gokken zouden stimuleren. Dat is niet juist. Ik raad u aan om de cijfers te raadplegen over het gokken op paardenwedrennen in de voorbije jaren. De daling van het gokken op de binnenlandse rennen wordt gecompenseerd door meer gokken op buitenlandse rennen. Hoe wilt u dat verbieden ? Wilt u de turfkantoren sluiten ? Als u A zegt, moet u B zeggen. Wij willen een deel van de opbrengsten van de buitenlandse goktoestanden reserveren om de paardensport in Vlaanderen te stimuleren. Op geen enkel ogenblik stimuleren we het gokken.

De heer Jan Van Duppen : Mijnheer Denys, u vergist zich daarin. De mogelijkheid tot gokverslaving zal blijven bestaan, ook op buitenlandse wedrennen, zelfs met uw voorstel voor familiale paardenwedrennen.

Een ideologie die gaat voor gokken als drive in een sport, die gaat voor consumeren als reden van bestaan, die durft beweren dat consumeren vrij maakt, die voor onmiddellijke behoeftebevrediging pleit in een maatschappij, waar vooral jongeren worden benaderd als consumptiemachines bij wie allerlei valse illusies worden gewekt, is medeverantwoordelijk voor de verminking en zelfverminking, voor het pijnlijke zoeken naar gevoelens, naar ervaringen, naar kicks, gok- en andere verslavingen. Alleen die roes en die pijn van de verminking rest hen om zichzelf en de andere te kunnen voelen.

We leven in een verminkte wereld. De aanslagen van once de Marzo in Atocha te Madrid van vorige week zijn één van de vele verminkingen in onze wereld, die zijn drive dreigt te halen uit consumptie van goederen, dieren en mensen en daartoe gemeenschappen, heelder samenlevingen, en zelfs landen probeert te destabiliseren.

Ik wens te besluiten met een ander citaat uit de Openbaring van Johannes, hoofdstuk 17 : ‘En de vrouw was bekleed met purper en scharlaken, en versierd met goud, en kostelijk gesteente, en paarlen, en ze had in hare hand een gouden drinkbeker, vol van gruwelen, en van onreinigheid harer hoererij. En op haar voorhoofd was een naam geschreven, namelijk Verborgenheid : het grote Babylon, de moeder der hoererijen en der gruwelen der aarde.’

En voor de paarden, de wedrenpaarden, het bekende gedicht van Gerrit Achterberg :

Dood paard
Hij is ineens van hout.
De warme buik is koud.
Zo wordt de wereld oud.
Zijn poten zijn te kort.
Er ligt haver gemorst
buiten de bek, die nog voor kort
je vingers fijn kon malen.
Zijn gele tanden briesen
tegen die hem den dood in bliezen.
Ogen als eierschalen.
De vilder komt hem halen.

Collega’s, laten we ons klaar houden, voor de Grote Vilder die ook ons allen komt halen. *(Applaus bij sp·a, Spirit en Groen !)*

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega’s, tijdens de vorige plenaire vergadering heb ik tamelijk overzichtelijk onze bezwaren tegen dit voorstel van decreet op een rijtje gezet. Daar valt nog weinig aan toe te voegen.

Het is juist dat een aantal technisch-juridische problemen in het voorstel van decreet zijn opgelost, en daarmee is tegemoetgekomen aan een van onze kritieken. De heer Denys heeft gesproken over de bevoegdheden en het terugschuiven van de inning naar de federale overheid. Dat probleem is opgelost.

Ramon

Mijnheer Denys, we verschillen in deze aangelegenheid echter met u van mening omdat we vinden dat de overheid ten aanzien van de sport veeleer een begeleidende en ondersteunende functie moet hebben. Daarom gaat dit voorstel van decreet voor ons te ver. Als er niemand meer komt kijken naar de piste, dan moeten de dingen misschien wat anders worden georganiseerd. Er is dan veeleer behoefte aan innovatie dan aan deze maatregelen. De overheid krijgt in dit voorstel van decreet een te grote rol.

Daarnaast derft de overheid hierdoor ook inkomsten, ook al is het niet zo veel en hoopt u op een terugverdieneffect. We zijn van mening dat er andere prioriteiten zijn.

Dat betekent niet dat we de paardensport geen warm hart zouden toedragen. We zijn geen verzuurde mensen, radicalen, fundamentalisten of wat er allemaal nog is gezegd. Het is niet omdat we het voorgestelde middel afkeuren om die sport, die inderdaad noodlijdend is, weer tot leven te wekken, dat we tegen die sport zijn.

Ook het aspect van de weddenschappen is voor ons erg belangrijk. U probeert met behulp van weddenschappen – en eigenlijk zelfs door het stimuleren ervan – deze sport nieuw leven in te blazen. U hoopt op een soort déjeuner hippique sur l'herbe : dat grote families met grote picknickmanden weer naar zulke evenementen komen. Ook ik zou niet liever hebben, maar het stimuleren van weddenschappen en het vergroten van de mogelijkheden tot wedden zijn daar de verkeerde middelen voor.

Bovendien mogen we niet te vlug over het probleem van gokverslaving heen stappen. Uiteraard zijn er ook mensen die 5 euro inzetten. Die zijn niet verslaafd, en ze zullen het niet worden. Een andere categorie van mensen wordt dat echter wel, en we kunnen dat niet genoeg in het oog houden. Dat is ons grootste voorbehoud.

Mijnheer Denys, ook voor dierenwelzijn hebt u oog. In de paardensport springt dat probleem dan ook in het oog.

De heer André Denys : Mijnheer Ramon, in de licentievoorwaarden wordt dat aspect voor het eerst opgenomen. We streven naar een samenspraak, bijvoorbeeld met Gaia, zoals in Waregem is gebeurd. Het is de bedoeling dat er door de licentievoorwaarden maatregelen worden genomen met het oog op het dierenwelzijn.

De heer Frans Ramon : Het voorbeeld van de overeenkomst met Gaia in Waregem is inderdaad een goed voorbeeld. Er is daar samengewerkt om het parcours wat diervriendelijker te maken. Ik heb daar altijd aandacht voor gevraagd, en ik blijf dat doen.

De heer Eric van Rompuy : Mijnheer Ramon, CD&V heeft ook een gesprek gehad met Michel Vandenbossche en de mensen van Gaia. De beheersovereenkomst moet precies die garanties bieden.

Voor Waregem Koerse is er een protocol afgesloten tussen GAIA en de organisatoren. Waarom zou dat dan niet kunnen voor de paardenrennen ? Uw bekommernis is terecht, maar doet niets af aan het voorstel van decreet.

De heer Frans Ramon : Ik ben blij dat u mijn bekommernis deelt.

De heer André Denys : Ik had dit zelfs decretaal willen verankeren, maar dat kon niet omdat dierenwelzijn een federale bevoegdheid is. Ik heb eerst gepoogd om de bescherming tegen gokverslaving via een samenwerking met de Kansspelencommissie te verankeren in het decreet, maar we zijn terzake teruggefloten door de Raad van State. Op dat vlak heeft de federale overheid alle mogelijkheden om de Kansspelencommissie daarbij te betrekken.

De heer Frans Ramon : In het verleden ging het om een soort vrijwillige verbintenis die was ingeschreven. Op vrijwillige basis konden er al dan niet engagementen worden aangegaan. Ik vond dat een zwak punt.

We zullen het voorstel van decreet niet goedkeuren omwille van de eerder genoemde redenen. Ik heb de vorige keer ook verwezen naar Ierland waar een aantal maatregelen een verkeerd effect hebben gehad. Ik heb ook verwezen naar de actoren zelf die menen dat dit voorstel van decreet de sector geen dienst zal bewijzen.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mevrouw de minister, collega's, ik wil een oproep doen om dit voorstel van decreet goed te keuren over alle partijgrenzen heen.

Platteau

Ik ben onder de indruk van het debat dat hier vanmorgen is gevoerd. Het betoog van de heer Van Duppen was subliem. Zijn benadering via klassiekers, zijn belezenheid, zijn betrokkenheid en zijn overtuigingskracht spraken me werkelijk aan. Ik ben echter ook onder de indruk van de overtuigingskracht van de heer Denys die doorheen vier parlementaire zittingen een kruistocht heeft gevoerd ten gunste van de paardensport. We zijn aan beide heren veel respect verschuldigd.

Ik roep iedereen op om dit voorstel van decreet over de partijgrenzen heen goed te keuren omwille van drie redenen. De eerste reden is de paardensport zelf. Een paard is immers een edel dier. Wat ik dan ook minder apprecieer in uw uiteenzetting, mijnheer Van Duppen, is het banaliseren van de paardensport. U maakt er bijna een karikatuur van. Dat kan met elke vorm van sport. Zo kan men een karikatuur maken van de voetbalsport waar voetballers, gedreven door het geld en met de zweepslag van de managers, elkaar doodtrappen. Men zou ook een karikatuur kunnen maken van de wielersport of de autosport. Dit vind ik overdreven, net zoals ik bepaalde passages van de uiteenzetting van de heer Denys minder heb geapprecieerd. Mijnheer Van Duppen, ik tracht objectief te zijn.

Ik kom op voor de paardensport, voor het paard. De paardensport is een volkssport. Dat zou u toch moeten aanspreken ! In Ierland, in Groot-Brittannië en in Frankrijk wordt dat zo aanzien. Ikzelf ben geboren en getogen in een gemeente tussen Kuurne en Waregem. Ik ben tussen de paarden opgegroeid. Ik heb gezien hoe de paarden worden verzorgd. Ik weet dat de 'boevers', zoals we ze in die streek noemden, vroeger in de paardenstal sliepen. De liefde van de verzorgers voor de paarden is enorm. De betrokkenheid van de mensen die een wedstrijd bijwonen en meeleven met alles wat er mee te maken heeft, is zeer groot.

Ik doe deze oproep voor de paardensport en voor de heer Denys. Ik doe mijn hoed af voor de kruistocht die hij onderneemt. Met vallen en opstaan toch maar verder doen, dat wekt sympathie op. Ik doe het ook voor de jobs. Hoe men de zaak ook draait of keert, op dit ogenblik wordt gevochten voor elke job. In de paardensport gaat het om 5.000 tot 8.000 jobs. We kunnen daar niet onverschillig voor blijven.

Ik stel voor dat we, over de partijgrenzen heen, dit voorstel van decreet, na de vierde poging, goedkeuren. *(Applaus bij de VLD en CD&V)*

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Denys, van den Abeelen, Kindermans, Vandenbroeke en Vermeiren houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen, houdende machtiging aan de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel "Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen" en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Dit decreet wordt aangehaald als : "Paardenwedrennendecreet".

– *Aangenomen.*

Artikel 3

In dit decreet wordt verstaan onder :

Voorzitter

1° renvereniging : een vereniging zonder winstgevend doel die beschikt over een vergunning voor het organiseren van paardenwedrennen en voor het organiseren van de "onderlinge" weddenschappen op en buiten de renbaan met betrekking tot paardenwedrennen in het Vlaamse Gewest ;

2° totalisator : een natuurlijke persoon of rechtspersoon die beschikt over de vergunning voor de exploitatie van de "onderlinge" weddenschappen op alle paardenwedrennen in het Vlaamse Gewest en dit voor rekening van de renverenigingen ;

3° bookmaker : een houder van een vergunning voor het aannemen van weddenschappen "bij notering" binnen de omheining van de renbaan ;

4° de kansspelcommissie : de commissie, opgericht bij artikel 9 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers ;

5° brutomarge : de omzet van de totalisator, de bookmakers en de turfkantoren min het bedrag dat uitbetaald wordt aan de winnaars ;

6° disciplines : er zijn galoprennen en drafrennen, die elk op zich een aparte discipline vormen ;

7° wedkantoor : houder van een vergunning voor het aannemen van weddenschappen op wedstrijden die in het buitenland plaatsvinden.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK 2

Vlaamse federatie voor Paardenwedrennen

Artikel 4

Er wordt een sportfederatie als een vereniging zonder winstgevend doel "Vlaamse federatie voor Paardenwedrennen" opgericht, in het kort "VFP", hierna de "federatie" te noemen.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

De federatie heeft als doeleinden :

1° namens de Vlaamse regering de vergunningen voor de opening van een paardenwedrenbaan en voor het organiseren van paardenwedrennen uit te reiken en de naleving van de voorwaarden in de vergunningen te controleren ;

2° namens de Vlaamse regering de aanvragen tot het verkrijgen van de vergunningen voor het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen aan te nemen, te onderzoeken en hierover een advies uit te brengen bij de federale Minister van Financiën en de naleving van de door de federatie opgelegde voorwaarden in de vergunning te controleren ;

3° de coördinatie, centralisatie en herverdeling van de verplichte financiële bijdragen voor de sector van het paardenwedrennen, bedoeld in artikel 19, te regelen ;

4° de paardenwedrennen te promoten, de fokkerij van renpaarden te stimuleren en jockeys op te leiden ;

5° de controles op het koersverloop, hieronder begrepen de aanstelling van een college van koerscommissarissen, te organiseren ;

6° een strategie van promotie en communicatie te voeren, onder meer via de media ;

7° de acties van de bevoegde instanties inzake de bescherming van spelers op weddenschappen, dierenwelzijn en dopingpreventie te ondersteunen ;

8° haar activiteiten met die van de andere federaties voor paardenwedrennen te coördineren.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

De statuten van de federatie en de latere wijzigingen ervan worden door de Vlaamse regering bezorgd aan het Vlaams Parlement.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 7

Er wordt tussen het Vlaamse Gewest en de federatie, binnen zes maanden na haar oprichting, een beheerscontract gesloten, waarin onder meer het volgende wordt bepaald :

1° de taken die de federatie op zich neemt ter vervulling van haar doel ;

2° het toezicht van het Vlaamse Gewest op de realisatie door de federatie van haar doel ;

3° de bijzondere regels voor de samenwerking met de kansspelcommissie ;

4° de maatregelen bij niet-naleving door een partij van haar verbintenissen die voortvloeien uit het beheerscontract.

Het beheerscontract is geen akte of reglement, bedoeld in artikel 14 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Alle clausules in het beheerscontract worden geacht contractueel te zijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

§ 1. Het beheerscontract wordt gesloten voor een periode van vijf jaar.

§ 2. De federatie legt uiterlijk zes maanden voor het verstrijken van het beheerscontract aan de Vlaamse regering een nieuw ontwerp van beheerscontract voor. Indien bij het verstrijken van het beheerscontract geen nieuw beheerscontract in werking is getreden, wordt het beheerscontract van rechtswege verlengd tot het ogenblik dat een nieuw beheerscontract in werking is getreden.

§ 3. Elk beheerscontract en elke wijziging en verlenging van het beheerscontract wordt door de Vlaamse regering bezorgd aan het Vlaams Parlement.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

De federatie brengt aan de Vlaamse regering jaarlijks vóór 1 juni een rapport uit betreffende de evaluatie van de uitvoering van het beheerscontract gedurende het afgelopen kalenderjaar.

Het jaarlijkse rapport, bedoeld in het eerste lid, wordt door de Vlaamse regering voorgelegd aan het Vlaams Parlement vóór 30 september.

De federatie kan aan de Vlaamse regering gemotiveerde adviezen voorleggen met betrekking tot het percentage van de belasting op de weddenschappen bij paardenwedrennen.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

De federatie stelt een beëdigde bedrijfsrevisor aan, die haar financiële toestand, haar jaarrekening en de regelmatigheid in het licht van de wet en van de statuten van de verrichtingen die in de jaarrekening moeten worden vastgesteld, controleert.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

De bijzondere voorwaarden, regels en te volgen procedures voor de uitoefening van het toezicht worden nader omschreven in een overeenkomst die gesloten wordt tussen de federatie en de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

De federatie voert een volledige boekhouding, in overeenstemming met de bepalingen van de wet van 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding van de ondernemingen en de besluiten tot uitvoering van deze wet.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

HOOFDSTUK 3

Vergunningen

Artikel 13

De opening van een paardenwedrenbaan en het organiseren van paardenwedrennen worden onderworpen aan de voorafgaande machtiging door de Vlaamse regering.

De Vlaamse regering bepaalt de vorm van de vergunningen en de voorwaarden waaraan het verlenen, de weigering, de schorsing en de intrekking van de vergunningen onderworpen zijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

Artikel 66 van het Wetboek op de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen wordt vervangen door wat volgt :

§ 1. Het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen is onderworpen aan de voorafgaande machtiging van de federale Minister van Financiën of van zijn gedelegeerde.

§ 2. Het Vlaamse Gewest bepaalt de soorten weddenschappen op paardenwedrennen die op haar grondgebied plaatsvinden, enkel de volgende weddenschappen op paardenwedrennen zijn toegestaan :

1° de 'onderlinge' weddenschappen op paardenwedrennen die in het Vlaams Gewest plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de totalisator voor rekening van de organiserende renvereniging ;

2° de weddenschappen bij 'vaste notering' op paardenwedrennen die in het Vlaamse Gewest plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de bookmakers ;

3° de 'onderlinge' weddenschappen op paardenwedrennen die in het buitenland plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de wedkantoren ;

4° de weddenschappen bij 'eindnotering binnen de omheining' op paardenwedrennen die in het buitenland plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de wedkantoren.

§ 3. De aanvragen tot voorafgaande machtiging voor het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen moeten worden ingediend bij de Vlaamse regering. De Vlaamse regering brengt over deze aanvragen een advies uit dat zij overmaakt aan de federale Minister van Financiën. De aanvrager wordt tegelijk met deze overmaking in kennis gesteld van het advies van de Vlaamse regering.

De federale Minister van Financiën beoordeelt de aanvragen en de adviezen die door de Vlaamse regering werden overgemaakt op basis van de volgende criteria :

1° het gevaar dat weddenschappen in verband met paardenwedrennen ten aanzien van de gehele of een deel van de bevolking kunnen betekenen ;

2° de zorg voor een effectieve en efficiënte invordering van de belasting op de weddenschappen.

Binnen de drie maanden na de overmaking van de aanvraag en het advies neemt de federale Minister van Financiën een beslissing over het al dan niet toekennen van de voorafgaande machtiging. Deze beslissing wordt ter kennis gebracht aan de verzoeker en aan de Vlaamse regering.

In geval van een negatief advies vanwege de Vlaamse regering zal de machtiging niet worden uitgereikt. Een positief advies vanwege de Vlaamse regering vermeldt de geldigheidsduur en de eventuele voorwaarden van de door de federale Minister van Financiën uit te reiken vergunning.

Bij gebreke aan beslissing van de federale Minister van Financiën binnen de drie maanden na overmaking van de aanvraag en het positief advies van de Vlaamse regering, wordt de vergunning geacht te zijn toegekend.

De Vlaamse regering bepaalt, na overleg met de federale Minister van Financiën, de vorm van de vergunningen en de modaliteiten met betrekking tot de procedure tot het bekomen van de vergunning.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 15

De federatie is ertoe gemachtigd om, binnen de voorwaarden zoals omschreven in het beheerscontract, namens de Vlaamse regering :

1° de vergunningen uit te reiken voor de opening van een paardenwedrenbaan en voor het organiseren van paardenwedrennen ;

2° kennis te nemen van de aanvragen tot voorafgaande vergunning voor het aannemen van weddenschappen, hierover een advies uit te brengen en dit advies voor te leggen aan de federale Minister van Financiën.

De federatie controleert de naleving van de voorwaarden, die door haar aan de vergunningen worden verbonden.

Bij weigering, schorsing of intrekking van een vergunning voor de opening van een paardenwedrenbaan en voor het organiseren van paardenwedrennen, kan de aanvrager of houder van de vergunning beroep aantekenen bij de Vlaamse regering volgens de procedure die door de Vlaamse regering wordt bepaald.

Wanneer de federatie vaststelt dat een houder van een vergunning voor het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen zich niet houdt aan de aan de door de federatie aan de vergunning gekoppelde voorwaarden, dan geeft de federatie hiervan kennis aan de federale Minister van Financiën. De federale Minister van Financiën is er dan toe gehouden de vergunning in te trekken, binnen de maand na de kennisgeving door de federatie. Bij gebreke aan intrekking door de federale Minister van Financiën binnen deze termijn, dan wordt de vergunning geacht van rechtswege te zijn vervallen. De federatie stelt hiervan de houder van de vergunning in kennis.

– *Aangenomen.*

Artikel 16

§ 1. De vergunningen voor de opening van een paardenwedrenbaan en voor het organiseren van paardenwedrennen worden verleend hetzij voor een bepaald tijdperk, hetzij tot intrekking. Zij kunnen te allen tijde worden ingetrokken, zonder opzegging, noch vergoeding.

§ 2. De vergunningen voor het aannemen van weddenschappen worden, na advies van de Vlaamse regering, verleend door de federale Minister van Financiën, hetzij voor een bepaald tijdperk, hetzij tot intrekking. De Vlaamse regering bepaalt de geldigheidsduur van de vergunning.

De Vlaamse regering bepaalt, na overleg met de federale Minister van Financiën, de modaliteiten voor de procedure van intrekking.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK 4

Renverenigingen

Artikel 17

De renvereniging zorgt voor de organisatie van paardenwedrennen. De toestemming tot organiseren is afhankelijk van het verkrijgen van een vergunning en het toepassen van de vergunningsvoorwaarden.

De renvereniging is tijdens de paardenwedrennen verplicht toegang en medewerking te verlenen aan de leden en mandatarissen van de federatie en van de kansspelcommissie.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

De renvereniging is een vereniging zonder winstgevend doel en voert haar boekhouding in overeenstemming met de bepalingen van de wet van 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding van de ondernemingen en de besluiten tot uitvoering van deze wet.

Elke renvereniging stelt een meerjaren-businessplan op en stelt een beëdigd bedrijfsrevisor aan, die haar financiële toestand, haar jaarrekening en de regelmatigheid in het licht van de wet en de statuten van de verrichtingen die in de jaarrekening moeten worden vastgesteld, controleert.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 19

De bestuurders van de renvereniging mogen geen deel uitmaken van het bestuur van de federatie.

De renverenigingen mogen geen aandeelhouder zijn, noch mogen de bestuurders van de renverenigingen een bestuursmandaat bekleden in de totalisator of bij de wedkantoren, waarvan zij volledig onafhankelijk moeten zijn.

De renverenigingen zijn volledige openheid verschuldigd aan de federatie.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK 5

Verplichte financiële bijdrage voor de totalisator, de bookmakers en de wedkantoren

Artikel 20

De vergunningen voor de totalisator, de bookmakers en de wedkantoren zijn gebonden aan de verplichting om een uniforme, niet-discriminerende, transparante en solidaire bijdrage aan de sector te leveren. De bijdrage aan de sector wordt geregeld in een protocol tussen de federatie en de disciplines.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK 6

Totalisator

Artikel 21

De federale Minister van Financiën geeft, na advies van de Vlaamse regering en conform de procedure vervat in artikel 14, eerste lid, § 3, een vergunning aan een totalisator, die belast wordt met de exploitatie van de weddenschappen op alle paardenwedrennen in het Vlaamse Gewest, en dit voor rekening van de renverenigingen.

Het advies van de Vlaamse regering zal worden verleend op basis van een private aanbesteding na verzoek tot een aanbod.

– *Aangenomen.*

Artikel 22

In de concessievoorwaarden van de totalisator wordt vastgelegd dat de brutomarge van de 'weddenschappen op de renbaan' terugvloeit naar de organiserende renvereniging.

– *Aangenomen.*

Artikel 23

In de concessievoorwaarden van de totalisator wordt vastgelegd dat een gedeelte van de brutomarge van de 'weddenschappen buiten renbaan' terugvloeit naar de organiserende renvereniging.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK 7

Bookmakers

Artikel 24

De federale Minister van Financiën geeft, na advies van de Vlaamse regering conform de procedure vervat in artikel 14, eerste lid, § 3, vergunningen aan de bookmakers die, op voorstel van de organiserende renvereniging, de toestemming krijgen om weddenschappen te aanvaarden op de paardenwedrennen op de renbaan.

Weddenschappen door bookmakers worden geregistreerd in een controleerbaar geïnformatiseerd systeem.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 25

In de vergunningsvoorwaarden wordt vastgelegd dat 7% van de omzet terugvloeit naar de organiserende renvereniging.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK 8

Wedkantoren

Artikel 26

De federale Minister van Financiën reikt, na advies van de Vlaamse regering, conform de procedure vervat in artikel 14, eerste lid, § 3, vergunningen uit aan de wedkantoren die in het Vlaamse Gewest weddenschappen aannemen op de buitenlandse paardenwedrennen.

– *Aangenomen.*

Artikel 27

In de vergunningsvoorwaarden wordt vastgelegd dat 5% van de omzet terugvloeit naar de organiserende renverenigingen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK 9

De belastingen op de weddenschappen

Artikel 28

In artikel 63 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 worden 1. en 2. vervangen door wat volgt :

"1. De belasting, geheven op het brutobedrag van de sommen, ingezet bij spelen en weddenschappen, andere dan weddenschappen bij paardenwedrennen, wordt vastgesteld op 15%.".

2. De belasting op de brutomarge van de sommen, ingezet bij weddenschappen bij paardenwedrennen die in België plaatsvinden en op de weddenschappen bij paardenwedrennen die in het buitenland plaatsvinden, wordt vastgesteld op 22%.

– *Aangenomen.*

Artikel 29

Het aandeel van de winnaars mag niet minder dan 50% van de inzetten bedragen.

De federatie kan in de licenties die zij toekent het percentage bepalen dat maximaal aan de winnaars toekomt, overeenkomstig de regels die dienaangaande vastgelegd worden in het beheerscontract.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK 10

Slotbepalingen

Artikel 30

De verschillende bepalingen van dit decreet treden in werking op de door de Vlaamse regering te bepalen datum. Aanvullend treedt artikel 28 ten vroegste in werking op 1 januari van het kalenderjaar volgend op de datum van het afsluiten van het beheerscontract zoals bedoeld in artikel 7.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het facultatief protocol bij het verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, opgemaakt in New York op 6 oktober 1999

– 1999 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het facultatief protocol bij het verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, opgemaakt in New York op 6 oktober 1999.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Moreau, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, dit is een belangrijk ontwerp van decreet. Het heeft tot doel elke discriminatie ten opzichte van vrouwen te bannen. Vrouwen vechten daar al jaren voor. Ik zou het jammer vinden als dit punt tussen de plooien van de parlementaire werkzaamheden zou vallen.

In de commissie heb ik gezegd dat elke vorm van discriminatie, ook tegenover jongeren, tegenover vreemdelingen, tegenover mensen met een andere huidskleur, een onrecht is. In de commissie is daar een ernstig debat over gevoerd. De heren Moreau, Van Overmeire en Van den Brande en ikzelf hebben daarover het woord genomen in de commissie. De heer Van den Brande heeft erop gewezen dat de samenstelling van het comité erg belangrijk is. Het volstaat niet een comité op te richten om discriminatie weg te werken, het komt er ook op aan te weten wie erin zal zetelen.

De heer Van den Brande heeft ook gewezen op het risico van een beurtrol. Als er competente personen in zitting hebben, zou het comité goed werken en omgekeerd. Ik dring er dan ook op aan dat er een inspanning gebeurt op het vlak van de samenstelling opdat het comité optimaal zou kunnen werken.

De voorzitter : Minister Byttebier heeft het woord.

Minister Adelheid Byttebier : Ik ben blij dat nog eens het accent wordt gelegd op het belang van het verdrag. Zoals afgesproken in de commissie, hebben we de gegevens inzake de samenstelling doorgegeven. Alle aangesloten lidstaten kunnen één kandidaat naar voren schuiven. Op die manier krijgen we een groep van 23 mensen die geografisch is gespreid. Er wordt op gelet dat de verschillende beschavingsvormen vertegenwoordigd zijn, en er wordt een evenwicht gegarandeerd van de voornaamste wettelijke systemen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het facultatief protocol bij het verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, opgemaakt in New York op 6 oktober 1999.

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het facultatief protocol bij het verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, opgemaakt in New York op 6 oktober 1999, zal volkomen gevolg hebben.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol bij het verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake zware metalen, met bijlagen, ondertekend in Aarhus op 24 juni 1998
– 1976 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het protocol bij het verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake zware metalen, met bijlagen, ondertekend in Aarhus op 24 juni 1998.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Ramon, verslaggever, heeft het woord.

De heer Frans Ramon, verslaggever : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil kort toelichten waarover het ontwerp van decreet gaat. Het protocol moet samen worden gelezen met het verdrag ter bestrijding van de grensoverschrijdende luchtverontreiniging. Daarin wordt een kader gecreëerd waarbinnen internationale samenwerking mogelijk is ter bestrijding van atmosferische vervuiling.

Bij dat verdrag worden een aantal protocollen opgemaakt die specifiek gaan over stoffen die verontreinigend werken. In dit protocol gaat het over zware metalen. We weten allemaal dat als die insijpelen in het grond- en oppervlaktewater, dat schadelijk is voor mens en milieu. Dit protocol wil eigenlijk de uitstoot van deze stoffen tegengaan.

De onderschrijvende partijen hebben er zich toe verbonden om de uitstoot te reduceren tot het niveau van 1990. Op Vlaanderen heeft dat niet zo'n grote impact omdat we met onze eigen milieuwetgeving vaak al voorloper zijn, zoals ook nu het geval is.

Er was weinig discussie in de commissie. Ik onthoud de gevleugelde woorden van de heer Platteau : 'Qui peut le plus, peut le moins'. Daarmee geeft hij weer hoever onze eigen wetgeving al staat.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Ik dank de verslaggever voor zijn uitmuntend verslag. Wij staan volledig achter de goedkeuring van de verdragen, wat de punten 2 en 3 betreft.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het protocol bij het verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake zware metalen, met bijlagen, ondertekend in Aarhus op 24 juni 1998.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het protocol bij het verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake zware metalen, en de bijlagen bij dit protocol, ondertekend in Aarhus op 24 juni 1998, zullen volkomen gevolg hebben.

De wijzigingen van de bijlagen III en VII bij het protocol, die met toepassing van artikel 13 van het protocol aangenomen worden, zonder dat België zich tegen de aanneming ervan verzet, zullen volkomen gevolg hebben.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol bij het verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake persistente organische stoffen, met bijlagen, ondertekend in Aarhus op 24 juni 1998
– 1977 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het protocol bij het verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake persistente organische stoffen, met bijlagen, ondertekend in Aarhus op 24 juni 1998.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Ridder, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk vberslag.

Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het protocol bij het verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake persistente organische stoffen, met bijlagen, ondertekend in Aarhus op 24 juni 1998.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het protocol bij het verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake persistente organische stoffen, en de bijlagen bij dit protocol, ondertekend in Aarhus op 24 juni 1998, zullen volkomen gevolg hebben.

De wijzigingen van de bijlagen V en VII bij het protocol, die met toepassing van artikel 14 van het protocol aangenomen worden, zonder dat België zich tegen de aanneming ervan verzet, zullen volkomen gevolg hebben.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag van Stockholm inzake persistente organische verontreinigende stoffen, met bijlagen, ondertekend in Stockholm op 22 mei 2001
– 1978 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag van Stockholm inzake persistente organische verontreinigende stoffen, met bijlagen, ondertekend in Stockholm op 22 mei 2001.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Ridder, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag van Stockholm inzake persistente organische verontreinigende stoffen, met bijlagen, ondertekend in Stockholm op 22 mei 2001.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 2

Het verdrag van Stockholm inzake persistente organische verontreinigende stoffen, met bijlagen, ondertekend in Stockholm op 22 mei 2001, zal volkomen gevolg hebben.

De wijzigingen van de bijlagen bij het verdrag of de aanvulling met bijlagen, die met toepassing van artikel 22 van het verdrag aangenomen worden, zonder dat België zich tegen de aanneming ervan verzet, zullen volkomen gevolg hebben.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.32 uur.*